

193

193

திரி:

ஸ்ரீரங்கம்
அத்யயனேத்ஸவ வையம் |

எழுதி வெளியிட்டது:

வ்தாநீகம் - பார்த்தஸாரதி அப்யங்கார்
ஸர்வதீய சிரோமணி

“திருவரங்கம் பெரிய கோயில்” பத்திராதிபர்

முதற் பதிப்பு 1,000

சென்னை:

அச்சக்கடம், பெரம்பூர் பாரக்ள்

1932

விலை அணு 2.

922.38.219252

N32

170855

அத்யயனேத்ஸவ ஞாபவம்.

1. தனுர் மாஸம்

மார்கழி மாஸம் தேவர்களுக்கு ப்ராம்யமுதாந்தத் மான உஷீகாலமாய் ஸாத்விக ஸமயமாயுமிருப்பதால் பகவதாராதனத்துக்கு மிகவும் சிறந்தது. இது பக்தர்களின் பாடல் கொண்டு பெருமாளை எழுப்பி மகிழ்ப்பிக்க உசிதமான மாஸம். அரிசியும் பருப்பும் கலந்த பொங்கல் ஸாத்விக ஆஹாரமாதலால் அதுவே இம்மாஸத்தில் பெருமாளுக்கு அமுத செய்விக்கத்தக்கது. பனிரண்டு வருஷம் பெருமாளை ஆராதித்ததன் பலமத்தனையும் இந்த ஒரு மாஸத்தில் செய்த ஆராதனத்துக்கே யுண்டு.

அத்யயனேத்ஸவம்—

இந்த மார்கழி மாஸத்தில் சுகல பக்ஷ ப்ரதமை முதல் தசமி முடிய பத்து நாள் பெருமாளுக்கு உத்ஸவம் செய்யவேண்டும். பக்தர்கள் தமிழ்முதலிய தேசபாஷையில் பாடிய பாடல்களால் பெருமாளை மகிழ்ப்பிக்க வேண்டிய இந்த உத்ஸவத்துக்கு ‘அத்யயனேத்ஸவம்’ என்றே ஸ்ரீ பஞ்சராத்ரத்தில் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுகல பக்ஷ ஏகாதசி முதல் கிருஷ்ண பக்ஷ பஞ்சமி முடிய மற்றொரு உத்ஸவம் செய்யவேண்டும். அதற்கு ‘மோகேஷாத்ஸவம்’ என்று பெயர். முதல் உத்ஸவம் காலையிலும் இரண்டாம் உத்ஸவம் மாலையிலுமாய்க் கொட்டுவது செய்யத்தக்கது. பெருமாளை மண்டபத்திலும் அவரைப் பாடிய பக்தர்களை அவருக்கெதி ரிலுமாய் எழுந்தருளப்பண்ணி இவ்விரண்டு உத்ஸவங்களை யும் நடத்தவேண்டியது. இரண்டாவதான மோகேஷாத்ஸவத்துக்காக ஏற்பட்ட மண்டபத்தின் முன் புறத்தில் ஸகல ஜனங்களும் ஸஞ்சரிக்குமாறு உன்னதமானதோர் கொட்டகை போட்டு, மேல்கட்டி, தீபம், பொம்மை முதலியவற்றுல் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

உத்ஸவத்தின் உத்பத்தி—

ஆவிலையில் பள்ளிகொண்டிருந்த பெருமாளுடைய ஸங்கல்பத்தால் அவருடைய நாடி கமலத்திலிருந்து ப்ரம்மா உண்டாகி அஹங்காரம் கொண்டபோது, பெருமாளுடைய காதிலிருந்து இரண்டு அஸாரர்களுண்டாய் ப்ரம்மாவைக் கொல்லலானார்கள். அப்பொழுது, பெருமாள்,—“உங்களுக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேளுங்கள்” —என்று சொல்ல, ‘உமக்கே நாம் வரம் கொடுக்கிறோம்’ —என்று ராக்ஷஸர்கள் சொல்ல, “என்னால் வதிக்கப்பட்டு நீங்கள் ராக்ஷஸர்களாவே பிறப்பிர்கள்” —என்று பெருமாள் திருவுள்ளாமாக, “அது கூடாது, ஒரு மாஸம் உம்மோடு சண்டை செய்து நாங்கள் வித்தி பெறுவோம்” —என்று ராக்ஷஸர்கள் வேண்டிக்கொண்டனர். இரண்டு ராக்ஷஸர்களும் பெருமாளால் வதிக்கப்பட்டு, அவருடைய திவ்ய ஸ்வரூபத்தை யறிந்து பரமபதத்திலேயே இருக்க விரும்பினார்கள். பெருமாள் மார்கழி சக்ல ஏகாதசியன்று ஸமர்யோதய ஸமயத்தில் உத்தர வாசலைத் திறந்து, அதன் வழியாய் ஸத்ய லோகத்துக்கும் மேலுள்ள பரமபதத்தில் அந்த ராக்ஷஸர்களைச் சேர்த்தார். அங்கு, ஆதிசேஷன்மீது வீற்றிருந்து சித்ய ஸமரிகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் பரமபதநாதனுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸை வேவித்து பரமாநந்த மடைந்த அவ்விரு ராக்ஷஸர்களும்,—ப்ரம்மா முதலிய யாவரும் பரமபதத்துக்கொப்பாக கோயில்கள் கட்டி, பகவானுடைய அர்ச்சாவதாரத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து, மார்கழி ஏகாதசியன்று தங்களுக்கு பகவான் பண்ணின அனுக்ரஹத்தை உத்ஸவமாகக் கொண்டாடவேண்டும். அன்று உத்தரத் வாரத்தைத் திறந்து வெளியே எழுந்தருளும் பகவானை வேவிக்கிறவர்களும் அவரோடுகூட வெளியே வருகிறவர்களும் எத்தனை பாபிகளாயிருந்தாலும் மோக்ஷம் பெறவேண்டும்,—என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள்.

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதி—

பகவான் அப்படியே இசைந்து உத்ஸவம் நடத்த வேண்டிய க்ரமத்தையும் நியமித்தார். அதாவது—மார்க்டி சுக்ல ப்ரதமை முதல் 10 நாள் அத்யயனேத்ஸவம். ஏகாதசி முதல் 10 நாள் மோகேஷாத்ஸவம். ஏகாதசி யன்று உழீங்காலத்தில் நித்ய பூஜையை முடித்துக்கொண்டு பெரு மாலை எழுந்தருளப்பண்ணி, உத்தர த்வாரத்துக்கருகில் சரமபரிஹாரமாய் அர்க்கபாத்யாதிகள் ஸமரப்பித்து ரூக்யஜாஸ் முதலிய வேதங்களாலும் ஸ்தோத்ரங்களாலும் ஸ்தோத்ரம்செய்து உத்தர த்வாரத்தின் வழியாய் கொட்ட கைக்குப் போய், பக்த பிம்பங்கருக்கு சந்தனம், மாலை, ஸ்ரீ சடகோபம் முதலியவற்றை அனுக்ரஹி த்து மரியாதை செய்த பிறகு,—பெருமாளுக்கு திருவாராதனம் முதலிய வற்றை நடத்தி ஏராளமான பக்ஷிய வர்கங்களை அமுது செய்விக்க வேண்டியது. மற்றைய நாட்களிலும் இப்படியே ஸரயங்காலத்தில் நடந்து உத்ஸவம் பூர்த்தியாக வேண்டும். இது பக்தர்களுக்கு மோகஷப்ரதமான உத்ஸவமாதலால் மோகேஷாத்ஸவமென்று பகவானே பேர் வைத்தார்.

ஆழ்வார் ப்ரவேசம்—

மேலே சொன்னது ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தில் விதித்த க்ரமம். ஸரமான்யமாய் இதே க்ரமத்தில் திவ்ய தேசங் தோறும் இந்த உத்ஸவம் நடந்துவந்தது. கலியுகத்தில் சேதனர்கள் உஜ்ஜீவிப்பதற்காக ஆழ்வார்களை அவதரிப்பித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீஸாக்தியால் பகவான் உபய விபூதியையும் பரிபாலித்து வருகையில், திருமங்கை மன்னன் ஆழ்வார்களில் கடைக்குடியாய் அவதரித்தார். அவர் இங்கு ஸ்ரீரங்கத்திலேயே நித்ய வாஸம்பண்ணி நம் மாழ்வாரின் நாலு ப்ரபந்தங்களிலுமுள்ள ரஸ விசேஷங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு, அவற்றுக்கு அங்கமாக திரு மொழி முதல் திருமடலீஸ்ருதியள ஆறு ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச் செய்தார். தான் அவதரித்த ஒரு திருக்கார்த்திகை

திவ்ய மஹோத்ஸவத்தில் திருமங்கை மன்னன் தம்முடைய ப்ரபந்தத்தை அழகிய மணவாளன் திருச்செவி சாற்றியருளும்படி தேவகானத்திலேறிட்டு அபிஞிக்க, பெருமாளும் உகந்து திருமங்கை மன்னனுடைய மனோதத்தை வினவ,—‘மார்கழி சுக்ல ஏகாதசி யன்று வேதங்களோடு ஆழ்வாருடைய திருவாய்மொழியைக் கேட்டருளி, திருவாய்மொழிக்கு வேத ஸாம்யம் கொடுத்தருள வேண்டும்’—என்று ப்ரார்த்தித்தார். பெருமாளும் இசைந்து ஆழ்வாருக்குத் திருமுகப் பட்டையம் அனுப்பி அவருக்குக்கரண பூதரான மதுரகவியோடு அவரைத் திருநகரியிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ணி, அவருக்கு நம்மாழ்வா ரென்று திருநாமம் சாற்றி, ஏகாதசி யன்று வேதாதிகள் தொடங்கின பிறகு, ராத்ரி ஆழ்வாருக்குக்கரண பூதரான மதுர கவிகள் பாடின திருவாய்மொழியைக் கேட்டருளி னர். 10-ம் திருநாள் வேதாதிகளைச் சாற்றுமுறை செய்து ஆழ்வார் திருவாய்மொழியைத் தலைக் கட்டினபடியே பெருமாள் அவரைத் தம் திருவடிகளில் சேர்ப்பித்து அவருக்குத் தம்முடைய மாலை, திருமண் காப்பு முதலியவற்றை அனுகர ஹித்து விடை யளித்தார்.

நாதமுனிகள் கல்பித்த கட்டளை—

ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் இவ்விதமே நடந்துவந்தது— சில காலம் சென்ற பிறகு, கலி தோஷத்தால் ப்ரபந்தங்கள் லுப்தமாயின. ஆழ்வாரும் அத்யயனேத்ஸவத்துக்கு எழுந்தருளவில்லை. மறைந்து கிடந்த வேதங்களை வியாஸ பகவான் உத்தரித்தாப்போல, நாதமுனிகள் ஆழ்வாரைக் ‘கண்ணி நுண் கிறுத்தாம்பின்’ ப்ரபாவத்தாலும் யோகபலத்தாலும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, திவ்ய ப்ரபந்தங்களை லபித்து,— சிஷ்ய ப்ரசிஷ்ய முகத்தாலே அரேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் களுக்கு அத்யயனத்யாபகங்களைப் பண்ணிவைத்து, முன்பு போல ஆழ்வார் எழுந்தருளி இங்கு ஸ்ரீரங்கத்தில் அத்யயனேத்ஸவம் நடக்க ஏற்பாடு செய்தார்; மற்றைய ஆழ்வார் களின் ப்ரபந்தங்களையும் ரங்கநாதன் கேட்டருளுவதற்காக

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதிப்ரகாரம் பகலில் நடக்கவேண்டிய பகல் பத்தான் அத்யயனேத்ஸவத்தில் முதலாயிரத் தையும், திருமொழி திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுங்காண்டகங்களையும் ஸேவிக்க ஏற்பாடு செய்தார். சப்தரஸ் ப்ரதானமான இயல்பாவைத் திருவாய்மொழி சாற்றுக்கு மற்றை நாள் இயலாக ஸேவிக்கும்படியாகவும் நாதமுனி களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

உடையவர் கல்பித்த கட்டளை—

இப்படி நாதமுனிகளால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட உத்ஸவம் உடையவர் காலத்தில் நம்மாழ்வார் திருநகரியிலிருந்து இங்கு எழுந்தருள ஸௌகரியமில்லாமல் தடைப்பட்டது. இனி ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் ஆழ்வாரை ஊரை விட்டு ஊர் எழுந்தருளப்பண்ண முடியாதென்று பார்த்து உடையவர் இவ்விடத்திலேயே நம்மாழ்வாரை ப்ரதிஷ்டைசெய்வித்து உத்ஸவத்தை நடத்தினார். அப்பொழுதுதான் எல்லா ஆழ்வார்களும் இங்கு ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டு, அவர்களும் அத்யயனேத்ஸவத்துக்கு எழுந்தருளுவதென்று உடையவரால் ஏற்பட்டது. உடையவர் விஷயமாய் திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த ப்ரபன்னகாயத்ரியான ராமாநுசதூற்றந்தாதியையும் உடையவரே திவ்யப்ரபந்தத் தில் இயல்பாவோடு சேர்த்து, அரையர் ஸேவித்துவந்த இயல்பா ஆயிரம் பாசரத்தையும் அமுதனார் ஸேவித்து பரம்மரதம் வைபவம் பெறும்படியாகவும் உடையவரே கட்டளையிட்டார்.

பட்டர் நிர்வாஹம்—

உடையவர் அந்திம காலத்தில் பட்டரை பழைத்து, மேல்நாட்டு வேதாந்தியை ஜயித்து நம் தரிசனத்தில் ப்ரவணராக்குமென்றும், கோயில் நிர்வாஹத்தையும் நன்றாய் நடத்துமென்றும், நியமித்துப்போனார். வேதாந்தியைத் தோற்கடிக்க ஸமயம் பார்த்திருந்தார் பட்டர். பட்டருக்கு தார்க்கம், வேதாந்தம், மீமாம்ஸை முதலிய சாஸ்திரங்கள்

நன்றாய்த் தெரியுமென்று வேதாந்தியிடம் சொன்ன தீர்த்தவாஸி ப்ராம்மணன் “பட்டருக்குத் திருநெடுந்தாண்டகம் தெரியும் என்று சொன்னுயில்லையே” என்று பட்டராலேயே திருத்தப்பட்டு, மீண்டும் வேதாந்தியிடம் போய்ச் சேர்ந்தான். பட்டருக்குத் திருநெடுந்தாண்டகம் தெரியும் என்று கேள்வியுற்று திடுக்கிட்டுக்கிடந்த வேதாந்தி “அந்தப் பேருக்குத்தானே அர்த்தம் தெரியவில்லை” என்று கவலைப்பட்டிருந்தார். திருமங்கை மன்னன் விஷ்ணு பரதவத்துக்குப் பூண் கட்டியதுபோல அருளிச்செய்த திருநெடுந்தாண்டகத்தின் அர்த்தங்களைக்கொண்டே பட்டர் வேதாந்தியைத் தோற்கடித்து “நஞ்சீய” ராக்கி நம் தரி சனத்துக்கும் நிர்வாஹுகராக்கினார். நஞ்சீயரை ஜயித்து அத்யயனேத்ஸவத்துக்கு முதல் நாள் திரும்பிவந்த பட்டர் திருநெடுந்தாண்டகத்தைக் கொண்டு ஜயித்ததைப் பெருமாளிடம் விண்ணப்பம் செய்ததால் திருநெடுந்தாண்டகமே அத்யயனேத்ஸவத்துக்குத் தொடக்கமாய் பட்டர் காலம் முதல் நடைபெறுகிறதென்று பரம்பரையாகக் கேள்வி.

மணவாளமாழுனிகள் கல்பித்த கட்டளை—

இப்படி பாசுரங்களை மட்டும் ஸேவித்துவந்த கோயி லில் இப்பொழுது வியாக்பானமும் ஸேவிக்கப்படுகிறது. இந்த வியாக்யானம் பட்டருடைய சிஷ்ய ப்ரசிஷ்ய ஸந்ததி யில் தோன்றிய ஆசார்யர்களுடையது. வியாக்யாதாக்களான ஆசார்யர்களில் நம்பிள்ளையும் அவர் திருவுடிகளில் ஆசரியித்த பெரியவாச்சான் பின்னையும் நம் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு சிரோபூஷணம். இவர்களுக்குப் பின்னுள்ள பின்னை லோகாசாரியரும் மணவாளமாழுனிகளும் இவர்களின் வியாக்யானத்தைப் பரவச் செய்தவர்கள். நம்பிள்ளையின் வியாக்யானமான “ஈடு” முப்பத்தாறுயிரப்படி.

முப்பத்தாறுயிரப் பெருக்கராய், மாறன் மறைப் பொருளை மாங்கிலத்தோர் தேறும்படி யுரைக்கும் சிறுடைய ராய், சடகோபன் தண்டமிழ் நூல் வாழுவும், அதன் மூல

மாப் அரங்கங்கள் வாழுவும், அதன் காரணமாய் அடியார்கள் வாழுவும், இம்முன்றினாலும் கடல்சூழ்ந்த மண்ணூலகம் வாழுவும் வந்த மணவாளமாழுனிகள் பெருமாளுக்கு ஆசாரி யராயிருந்து திவ்ய ப்ரபந்தங்களின் வியாக்யானங்களைக் காலகேஷபம் ஸாதித்தருளினார். அதுமுதல் வியாக்யானங்களைப் பெருமாள் முன்னிலையில் ஸேவிப்பதும் உத்ஸவத் தில் சேர்ந்தது. மணவாளமாழுனிகளுக்கு முன்பு பாசரங்கள் இசை அபிநயங்களோடு மட்டுமே பெருமாளிடம் பாடப்பட்டன. பரம்பரையாக பூர்வாசார்யர்கள் உபதேசித்த அர்த்தங்களையும் சொல்லி மணவாளமாழுனிகளுக்கு முன்னிருந்த அரையர்களே பெருமாள் முன்னிலையில் பாசரங்களை ஸேவித்ததாக வைத்துக்கொண்டாலும், நம்பின்ளையும் பெரியவாச்சான் பின்ளையும் பூர்வாசார்யர் உபதேசித்த அர்த்தங்களையே ஒரு கோவையாக்கி கரந்தமாய் ஏற்படுத்திய பிறகு, அவர்களுடைய கரந்தங்களே பெருமாள் முன்னிலையில் வரி தவிராமல் ஸேவிக்கப்படுவது— அந்த கரந்தங்களையே மணவாளமாழுனிகள் பெருமாளுக்கு காலகேஷபமாய் ஸாதித்த காலம் முதல் ஏற்பட்டது. முதலாயிரத்துக்கும் திருமொழிக்கும் பெரியவாச்சான் பின்ளை வியாக்யானமும் திருவாய்மொழிக்கு நம்பின்ளையின் ஈடும், ஆங்காங்குள் அர்த்த விசேஷங்களை ஒன்றுசேர்த்து அரையர் ஸந்ததியாரான தம்பிரான்மார் ஸாதித்த வியாக்யானமும் தான் 'இங்கு ஸேவிக்கப்படுகின்றன. மணவாளமாழுனிகள் ஆதரித்த வியாக்யானங்கள் தவிர வேறு வியாக்யானம் பிற்காலத்தி ஸேற்பட்டிருந்தாலும், அவருக்கு முன்பே ஏற்பட்டதாகச் சொன்னாலும், அவற்றுக்கு நம்பெருமாள் ஸந்திதியில் ப்ரவேசமே கிடையாது.

2. திருநெடுந்தாண்டகம்.

இது அத்யயனேத்ஸவத்துக்கு முதல் நாள் ராத்ரி நடக்கும் உத்ஸவம். கூான்னத்துக்கு முன்பு பெருமாள் சாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய ஸரம் மாலைகள் இன்று அரையர் எழுந்தருளின் பிறகுதான் சாற்றப்படுமாகையால், பெரிய அவஸர காலத்தில் சாற்றிக்கொண்ட மாலையோடு தான் பெருமாள் கூான்னம் அமுது செய்வார். பிறகு வேவார்த்திகளுக்கு ஸேவை கிடையாதாகையால் கர்பக்ருஹம் சாற்றப்பட்டு ஸங்கிதி வாசலி லும் திரை ஸமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும்.

ஸங்கிதி வாசல்காரரும் கோயில் மஹா ஜனம் கைங்கர்ய பராக்ஞம் அரையர் திருமாளிகைக்குப் போய் அரையர்களை எழுந்தருளப் பண்ணுவார்கள். அரையர்கள் குல்லாய் தரித்துக்கொண்டு காப்பந்தம், திருச்சின்னம் முதலிய பரிகரங்களோடு புறப்பட்டு, முதலில் உடையவர் ஸங்கிதி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் எழுந்தருளி யிருப்பதால் பார்த்தலாரதி ஸங்கிதி, கடைசியாய் நம்மாழ்வார் ஸங்கிதி, இம்முன்று ஸங்கிதிகளுக்கும் போய் ஸேவிதது, மரியாதை யும், அனுகரஹமும், தாளத்தைக் கொடுத்து வாங்கி நியமனமும் பெற்றுக்கொண்டு, உள்ளே போய் ஸங்கிதி வாசலில் ஜயவிஜயாருக்கெதிரே எழுந்தருளியிருப்பார்கள்.

உடனே பெருமாளுக்கு ஸரம் மாலை சாற்றும்படி மணியக்காரர் நியமிப்பார். பெருமாளுக்கும் உபய நாச்சி மார்களுக்கும் ஸரம் மாலை சாற்றி தேங்காய்த் துறுவலும் அமுது செய்வித்த பிறகு, மணியக்காரரின் நியமனத்தின் பேரில் ஸங்கிதி வைஷ்ணவனால் ஸங்கிதித் திரை வாங்கப் படும். மணியக்காரர் அரையர்களை உள்ளே எழுந்தருளப் பண்ணுவார். அவர்கள் கர்ப க்ருஹத்துக்குள் போவார்கள். அப்பொழுது அங்கு வந்திருக்கும் ஸ்தலத்தார் முதலிய ஆசாரிய புருஷர்களும் மற்றைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் களும் ஸங்கிதிக்குள் போய் அமுது பாறைக்கு இருபுறத் திலும் கோஷ்டியாய் : நிற்பார்கள். உள்ளேயிருக்கும்

ஸ்தாநீகர் மணியக்காரரையும் அர்ச்சகரையும் கேட்டுக் கொண்டு அரையர்களுக்கு அருளிப்பாடு ஸாதிப்பார்.

“அருளிப்பாடு—

கோயிலுடைய பெருமாளரையர்,
வரந்தரும் பெருமாளரையர்,
மதியாத தெய்வங்கள் மணவாளப் பெருமாளரையர்,
நாத விடேநூத அரையர்.”

என்ற நாலு அருளிப்பாட்டில் முன்னிரண்டு அல்லது பின்னிரண்டுதான் ஸேவிப்பது வழக்கம். அருளிப்பாடு இரண்டேயானாலும் இம்மாதிரி விசேஷ ஸந்தர்பங்களில் அரையர்கள் நால்வர் வருவதுண்டு. ஒவ்வொரு அரையரின் தாளத்தையும் ஸ்தாநீகர் வாங்கி அர்ச்சகரிடம் கொடுக்க, அவை பெருமாள் திருவடியில் வைக்கப்படும். நாலு அரையர்களுக்கும் ஸ்தாநீகர் தீர்த்தம் சந்தனம் ஸாதித்து, பெருமாளுடைய கைவியும் பெரிய பெருமாளுடைய வேஷ்டியுமாய்ச் சேர்த்து கட்டப்பட்ட தொங்கு பரிவட்டங்களை இரண்டு அரையர்களுக்குக் கட்டி, நால்வருக்கும் மாலை ஸாதிப்பார். நாலு அரையருக்கும் அர்ச்சகர் ஸ்ரீசடகோபம் ஸாதித்தவுடன் ஸ்தாநீகர் தாளங்களை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவார்.

அரையர்கள் கர்ப க்ரஹத்தில் மேல்புறமாய் நின்று கொண்டு,—“பொஞ்சுசீர் வசனபூடண மீந்தவுலகாரியன் போற்றிடத் திகழும் பெருமாள்;
போதமணவாளமாழனி ஈடுரைப்பது கேட்டு பூரித்துங்ற பெருமாள்.”

என்றது முதலான கொண்டாட்டங்களை ஸேவித்து திருநெஞ்தாண்டகம் முதல் பாட்டு ‘மின்னுருவாய்’ என்ப பதைப் பல தடவையும் இசையில் ஸேவிப்பார்கள். இப்படி ஸேவித்து முடிந்ததும், பெருமாள் அமுது செய்த தேங்காய்த் துறுவல் அரையர்களாலேயே கோஷ்டிக்கு விநியோகம் செய்யப்படும்.

பிறகு, ஸ்தலத்தார் முதலானேர் வெளியே வந்து சந்தன மண்டபத்தில் கோஷ்டியாயிருப்பார்கள். அரையர்களும் வெளியே வந்து ஸந்திதி கருடனுக்கு முன்பாக, பெருமாளைப் பார்த்த வண்ணமாய் கொண்டாட்டங்களை வேலித்து, “மின்னுருவாய்” பாசுரத்தை இசையில் பாடி அபிநயிப்பார்கள். அபிநய ஸமயத்தில் கோஷ்டி எழுந்து நின்று அது முடிந்தவாறே உட்கார்ந்துவிடும். இனி திருநெடுஞ்சாண்டகத்துக்கு வியாக்யானம் நடைபெறும். வியாக்யானமாவது—பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானம். பாசுரங்களைப்போல வியாக்யானங்களைபும் அரையர்கள் ஸ்வாதினப்படுத்தி யிருப்பதால் புஸ்தகம் பாராமலே ஸ்திப்பார்கள். ஒரு அரையர்தான் வியாக்யானம் வேலிப்பது. மற்ற ரூருவர் கையில் ஸ்ரீகோசத்தை வைத்துக்கொண்டு கவனிப்பார். வியாக்யானம் வேலிப்பதுதான் அரையர் வேலையில் மிகச் சிறந்தது. அரையர்கள் அர்த்த ஸந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கபடி வியாக்யான வாக்யங்களை நிறுத்தியும் நீட்டியும் வேலிக்கும் ரஸமொன்றிலேயே கோஷ்டியும் பெருமாளும் ஆழ்ந்துவிடுவார்கள். திருநெடுஞ்சாண்டகம் முதல் பாசுரத்துக்குமட்டும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானம் வேலிக்கப்படும். இந்த வியாக்யானம் முடிந்ததும், திருமங்கை மன்னன் தம்முடைய திருவாராதனக்காரர் மூலமாய் வேளையம், சந்தனம், ஸம்பாவலீன முதலியவற்றையனுப்பி தமக்கு ப்ரதிநிதியாய் பெருமாள் முன்னிலையில் தம்முடைய பாசுரங்களை விண்ணப்பித்த அரையர்களைப்பறுமானிப்பார். அதை அரையர்கள் கோஷ்டிக்குக் காட்டி எடுத்துக்கொள்வார்கள். வியாக்யானத்தின் முடிவில் அந்தந்த ஆழ்வார்கள் அல்லது அவர்களின் அருளிச்செயலில் ஸர்வாதிசயமாய் ஆழ்ந்துள்ள ஆசாரியர்கள் அனுப்பும் பறுமானத்தையும் அரையர் இவ்விதமாகவே ஸ்வீகரிப்பது வழக்கம். பிறகு, திருநெடுஞ்சாண்டகம் முதல் பாட்டிவிருந்து 11-வதான ‘பட்டுடுக்கும்’ முடிய தம்பிரான்படி வேலித்து உத்ஸவம் பூர்த்தியாகும்.

உடனே, அலங்காரம் (தோசை, வடை) வரும். அது பெருமானுக்கு அமுத செய்விக்கப்பட்டு ஸங்கிதி வாசலில் பாவாடை போட்டு கோஷ்டிக்கு விதியோகமரகும். வெள் விச்சம்பா தளிகை வந்ததும் பெருமானுக்கு திருவாரா தனம். திருவாராதன காலத்தில் ஸங்கிதி வாசலில் திரை ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும். திருவாராதனம் முடிந்த தும் வேத விண்ணப்பம், தட்டி (கடதீபம்) முதலியவை ஆகி தளிகை அமுத செய்விக்கப்பட்டு வெளியே இருக்கும் ஸ்தலத்தார் முதலானேர் கோஷ்டிக்கு தீர்த்தாதி விதியோகமும், வெள்விச்சம்பா ப்ரஸரத விதியோகமும் நடந்து திருநெடுஞ்சாண்டக உத்ஸவம் பூர்த்தியாகும்.

3. திருப்பள்ளி யெழுச்சி.

மார்கழி மாஸம் முழுவதும் ஸார்யோதயத்துக்கு முன்னதாகவே திருவாராதனம் நடைபெறும். இந்த மாஸத்தில் திருவாராதனத்துக்கு முன்பு காவேரியிலிருந்து திருமஞ்சனம் கொண்டுவருவதில்லை. முதல் நாள் மாலையிலேயே காவேரியிலிருந்துகொண்டுவரப்பட்டநிறைக்குடமான ‘பூரண கும்பத்தை’ ஸங்கிதிக்கு எதிரில் வைத்து ஸங்கிதிக்கதவு திறக்கப்படும். திருவாராதனம் ஆரம்பிக்கும்போது அரையர் எழுந்தருளி யிருப்பார். சற்று தாமதமானாலும் அவர் எருந்தருளியிற்குதான் திருவாராதனம் ஆரம்பிக்கப்படும். திருவாராதனத்துக்கு மணி யெடுத்தவுடன், அரையர் குல்லாய் தரித்துக்கொண்டு ஸங்கிதி வாசலில் கிழக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து தாளத்தோடு முதலில் திருப்பள்ளி எழுச்சியையும் பிறகு திருப்பாவையையும் ஸேவிப்பார். பாகரமும் திருவாராதனமும் முடிந்தவுடன், ஸ்தாநீகர் திருவாராதனம் செய்த தீர்த்தம், சந்தனம், பரிவட்டம், மாலை இந்த ஸாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு ஸங்கிதிவாசலில் வந்து ‘கோயிலுடைய பெருமாளரையர்’ என்று முதலான நாலு அருளிப்பாட்டில் ஏதேனுமொன்றை ஸாதிப்பார். அரையர்

எழுந்துவந்ததும் தீர்த்தம் சந்தனங்களையும், குல்லாய் மேல் பரிவிட்டத்தைத் தொங்கு பரிவிட்டமாயும், மாலையையும் ஸாதித்த பிறகு, அரையர் பெருமாளிடம்போய் ஸ்ரீசட்கோபம் வாங்கிக்கொண்டுவெளியே எழுந்தருளி கிழக்குமுகமாய் நின்றவாறே திருப்பாவை சாற்றுமுறை செய்வார்.

சாற்றுமுறை க்ரமம்—

‘வங்கக்கடல் கடைந்த’ என்ற திருப்பாவை 30-வது பாட்டுதவிர 29-பாட்டுக்கள் ஸேவித்து 29-வதான ‘சிற்றஞ்சிறுகாலே’ என்ற பாட்டுமெட்டும் முன்பு இரண்டு தரம் ஸேவித்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சில ப்ரபந்தங்களில் கடைசிப் பாட்டுக்கு முன்புள்ளது மட்டும் இரண்டு தரம் ஸேவிக்கப்படுவது வழக்கம். இப்பொழுது அரையர் நாள்பாட்டு ஸேவித்து கடைசி பாட்டையும் ஸேவிப்பார். நாள் பாட்டாவது—மார்கழி முதல் தேதி முதல் பாட்டு, இரண்டாம் தேதி இரண்டாம் பாட்டு என்ற க்ரமத்தில் அன்றன்றைய நாளுக்கு அந்தந்த பாட்டு. பிறகு பட்டர் எழுந்தருளி வேதவிண்ணப்பம் நடைபெறும். (ஏகாதசியன்று நடக்கும் திருவரங்க வேதபாராயண க்ரமத்தில் இந்த வேதவிண்ணப்பம் விவரிக்கப்படும்.) வேதவிண்ணப்பமானதும், மடப்பள்ளி நெருப்பிலிருந்து ஏற்றப்பட்ட திரிகலூள் தட்டியை தேவதாலி கொண்டுவந்து, பெருமாளுக்கு கடதீபம் காட்டப்படும். திருப்பள்ளி யெருச்சி ப்ரஸாதம் அமுது செய்வித்தபிறகு, காவேரியிலிருந்து திருமஞ்சனம் வந்து நித்யப்படி ஏற்பட்ட பால், பொங்கல் வகையராக்களை அமுது செய்விப்பது. இந்த மாஸத்தில் பெருமாளை எழுப்புவதற்கு திருப்பள்ளி எழுச்சி யிருப்பதால், வீணை வாத்தியம் கிடையாது. விச்வரூபம், பஞ்சாங்கச்சரவணங்களுமில்லை. தினங்தோறும் ஆராதனங்கமாய் தென்கலையார் பண்ணவேண்டிய வேத பாராயணமும் உபநிஷத்ஸாரமான திருப்பாவை இருப்பதால் கிடையாது.

திருப்பாவையை மார்கழியில் முதல் ஆராதனத்தில் பெருமாளுக்கு முகோல்லாஸமாய் ஸேவிக்க ஏற்பாடு செய்து திருப்பாவை ஜியரான உடையவருக்கு திருப்பாவை கானத்தோடு பெருமாள் அழுது செய்யும் முதல் ப்ரஸாதம் இம்மாஸம் மூழவதும் அழுது செய்விக்கப்படும்.

திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்—

திருப்பள்ளி எழுச்சி யானவுடன் திருப்பல்லாண்டு தொடங்கப்படும். கார்த்திகை மாஸக் கடைசியிலும் பரமபத எகாதசி வருமாகையால் அந்த மாஸத்தில் அத்யயனேத்தூவும் ஆரம்பிக்கும்போது திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு ப்ரஸக்தி யில்லை யாகையால், நித்தியப்படி ஏற்பட்ட பொங்கல் அழுதுசெப்த பிறகுதான் திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்.

திருநெடுஞ்சாண்டகத்தன்று போலவே அரையர்களைத் திருமாளிகையிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ண, அவர்கள் ஸங்கிதி வரசவில் எழுந்தருளுவார்கள். திருநெடுஞ்சாண்டகத் துக்காக நேற்று ராதரியே இவர்கள் உடையவர் ஸங்கிதி முதலிய இடங்களில் ஸேவித்துவிட்டபடியால் இன்று நேராக உள்ளே வருவார்கள். தேங்காய்த் துறுவல் அழுது செய்வித்து திரை வாங்கியதும், மணியக்காரர் அரையர்களை உள்ளே எழுந்தருளப்பண்ண, அவர்கள் உள்ளே வந்து நேற்று திருநெடுஞ்சாண்டகம் நடந்ததுபோலவே எல்லா காரி யழும் நடைபெறும். ‘பல்லாண்டு, அடியோமோடும்’ என்ற இரண்டு பாசரங்களையும் இசைதாளத்தோடு ஸேவித்த பிறகு தேங்காய்த் துறுவலை கோஷ்டிக்கு அழுது செய்வித்து விட்டு அரையர்கள் தம் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளிவிடுவார்கள். பெரிய அவஸரம் திருவாராதனம் நடந்து தளிகையையும் அழுதுசெப்வித்த பிறகு பெருமாள் காலையில் புறப்படுவார்.

4. பகல் பத்து—முதல் திருநாள்.

உள்ளேயிருந்து புறப்பாடு—

பெரிய அவர்மான தும் அழுது பாறையில் தங்கத் தோனுக்கினியான் ஸமர்ப்பித்து ஈங்கிலி வாசலில் திரை போடப்படும். பெருமாள் புறப் படுவதை ஜனங்களாறிவதற்காக அதிர்வெடி வெடிக்கும் கோயில் மஹா ஜனம் ஸ்தலத்தார்களுக்கும் தர்மகர்த்தாக்களுக்கும் புறப்பாடு ஸமயம் சொல்லி வருவார். பெருமானைத் தோனுக்கினியானில் எழுங் தருளப்பண்ணி மாலை சாற்றி ஈகலமும் வித்தமாகும். ஆழ்வாராசா ரியாள் புறப்பட்டு வந்து பகல் பத்து மண்டபத்துக் கெழுங்தருளிய தும், ஸ்மாழ்வார், திருமங்கை மன்னன், உடையவர்—ஆக மூவர் மட்டும் பெருமானைப் பின்தொடர்ந்து வருவதற்காக மேலப்படியில் காத்திருப்பார்கள். ஸ்தலத்தார்களும் வந்த பிறகு, ஆரியபடாள் வாசலில் பெருமாள் காரியத்தை ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கும் மனியக்காரர் பட்டை யடித்து வழி விலக்கும் கோயில் மஹா ஜனங்களோடு மேலப்படிவந்து “சேவி” என்று கம்பீரமாய் ஆக்ஞாபிக்க, வீரவண்டி சேமக்கலம் முழுங்கும். மனியக்காரர் ஈங்கிலி வாசலுக்குப் போன தும், ஸ்தாநீகர் ஸ்ரீபாதம்தாங்குவாருக்கு அருளிப்பாடு ஈதிப்பார். வித்தமாயிருக்கும் 16 பேர்களும் “நாயிக்தே, நாயிக்தே” என்று சொல்லிக்கொண்டு வரிசையாய் உள்ளே எழுங்தருளுவார்கள். ‘தாஸம்பி’ என்ற பெரிய பங்கம் இரண்டு வந்ததும், ஸ்தாநீகர் திருகாப்புச் சேர்த்து சங்கிலி போட்டு, திரையை ஒரமாய் ஒதுக்கி, ஸ்ரீபாதம் தாங்குவாரைக் கேட்டுக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணமாய் வந்து, ஸ்ரீபாதம் தாங்குவார் பெருமானை எழுங்தருளப் பண்ணியதும் கதவைத் திறந்து, தோனுக்கினியானைப் பிடித்துக்கொள்வார்.

இந்த திருநாள் முழுவதும் நானுக்கொரு விதமான கபாயும், கிரீடம் அல்லது குல்லாய், சவரிமுடி இவற்றில் ஏதேனும், அடுக்குப் பதக்கங்களும், செங்கழுப்பும் ரோஜாவும், கதிர்ப்பச்சையும் சேர்த்துக்கட்டிய திருக்குழல் கற்றை யென்ற குடுமிப்புவும் மாலையும் சாற்றிக்கொண்டு புறப்படும் பெருமானுக்கு வேதரபாணிகளான சாத்தாத வைஷ்ணவர்கள் ஒருவருக்குப் பின்னாருவாய் ஒருவர் வைஷ்ணவர்கள் ஒருவர் தமிழ்லுமராய்,

“ மன்னியசீர் மணவாளமாமுனியீடுகள்து

விள்ளெரு ஸ்ரீஸ்கலேச எனப் பேசுமரங்கா எச்சரிக்கை?”

என்றது முதலான கட்டியங்களைச் சொல்லுவார்கள், பெருமாள் வர்க்கி வாசலுக்கு வெளியே வந்தவடன், மேல்புறத்தில் வரிசையாய் நிற்கும் ஸ்தலத்தார் முதலிய ஆசார்ய புருஷர்கள் ஒரே தடவையில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்தேழுங்கிருப்பார்கள். பெருமாள் துள்ளிக் குகிக்குது தாவிப் பாய்ந்து மேற்கு முகமாய்த் திரும்பி இரண்டடி போய் நிற்பார். ஸ்தலத்தார் முதலியவர்களுக்கும் மணியக்காரர் கந்தாடை ராமாதஜ அய்வங்கார்களுக்கும் பரிவட்டம் ஸ்ரீ சடகோபம் மரியாதை யாகி, பெருமாள் படியிறங்கி வடக்கு முகமாய் நின்றதும், வேத்ர பாணி எதிரில் நின்றுகொண்டு “ ஆஹோ, ஓஹோ ” என்று சொல்ல, “ அருளிப்பாடு இசையறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார் ” என்று ஸ்தா நீக்க ஸாதித்தவடன் இரண்டு அரையர்கள் எழுந்தருளி, தாளத்தோடு இசை வேவித்துக்கொண்டே வருவார்கள். பெருமாள் புறப்பட்டு வேலை முதலியாருக்கெதிரில் வந்ததும், அர்ச்சகர் வைஷ்ணவனிட மிருந்து மாலையை வாங்கிப் பெருமாள் திருவடியிலொற்றி வேலை முதலியாருக்கு ஸாதித்து, வேலை முதலியார் மாலையை மணியக்கார ருக்கு ஸாதிப்பார். இப்படி பெருமாள் ராஜ்யபாரத்தை வேலை முதலியாரிடம் ஒப்பித்துத் திரும்பி, கீழப்படியிலிருந்து ஒய்யார நடையில் கிளிமண்டபமேறி வடக்கு முகமாய்த் திரும்பியதும், “ சாரீ யோம் ” என்று அருளிப்பாடு ஸாதிக்க, ஈட்டு முட்டு முழங்கி தாலிகள் தண்டம் ஸமர்ப்பிப்பார்கள். பிறகு, கிளிமண்டபத்தின் கீழன்டை போரமாய் பெருமாள் பகல் பத்து மண்டபமேறி எதிரிலிருக்கும் துலுக்க நாச்சியார் தம்முடைய நடை யழுகு காண்பதற்காக ஒய்யார நடையில் படிக்கட்டு வரைக்கும் போய் நிற்பார்.

துலுக்க நாச்சியார் வேளையம் ஸமர்ப்பித்ததும், அரையர்கள் ஒருவர் மாற்றி யொருவராக ஸாதிக்கும் கொண்டாட்டங்களோடு படியேற்றமாகி, பெருமாள் மண்டப மெழுந்தருளியவாறே திரை போடப்படும். கூட்டம் வெளியே போனதும், பெருமானிக் கீழே எழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீசடகோபம் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீபாதம் தாங்குவார், மணியக்காரர் தாஸாம்பி முதலியவர்கள் வெளியே போன பிறகு, பெருமாள் தோன்றுக்கினிபானிலிருக்கு வீம்மாளனத்தி ஜெழுந்தருளவார். பெருமானுக்கு திருவடி விளக்கியதும், இதர கைங்களிப்பர்களை உள்ளே

அனுமதிப்பதற்காக ஊழியப்பாடும், ஸ்ரீபாதம் தாங்குவாராருளிப் பாடும் ஆணபிறகு, ஸ்ரீபாதம் தாங்குவார் வந்து தோருக்கிணிபாளை வெளியே எழுந்தருளப் பண்ணுகையில், “வாங்குடோ” என்று ஆக்ஷனுயாகி திடை வாங்கப்படும்.

ஆழ்வாராசாரியாள் மரியாதை—

ஆழ்வாராசாரியாளுக்குப் பெருமான் ப்ரஸாதமான பரிவட்டங்களும் ரைம் மாலைகளும் வரும். ரைம் மாலைகளை அர்ச்சகர் பெருமான் திருவடியில் சாற்றிக் கொடுப்பார். ஸ்தாநீகர் அர்ச்சகரைக் கேட்டுக்கொண்டு,—

“ திருநாள்நடைய பிரான், கலியன், ராமாதான், பட்டர்பிரான்,
மதுரகவி,—பொய்க்கை, பூதம், பேயார், சேரன், பாணன்,
தொண்டரடிப்பொடி,—மழிசை, நம்பி, ஆழ்வான்,—
பின்னை லோகாசாருக்கருளிப்பாடு.”

என்று கம்பிரமாய் ஸாதிப்பார். வைஷ்ணவன் பந்தத்தை யெடுத்துக் கொண்டு எக்சரிகை சொல்ல, ஸ்ரீசட்கோபத்தை யெழுந்தருளப் பண்ணிப் புறப்படும் அர்சகரோடு ஸ்தாநீகர் ஊழியக்காரர் முதலிய வர்கள் ஆழ்வாரிடம் போவார்கள். பெருமாளைப் பின்தொடர்ந்து வந்த நம்மாழ்வாரும் அவருக்கு வளதுகைப்புறத்தில் திருமங்கை மன்னனும், இடதுகைப்புறத்தில் உடையவருமாய் பெருமாளுக்கெதி ரில் நின்றுகொண்டே விருப்பார்கள். மற்றைய பண்ணிருவரும் பக்கத்துக்கு ஆறு பேராய் கீழே எழுந்தருளியிருப்பார்கள். ஸ்தாநீகர் முதலில் நம்மாழ்வாருக்குத் தொங்கு பரிவட்டமும் மாலையும் ஸாதித்த பிறகு, ஊழியக்காரர் கையில் சந்தனம் சாற்றியதும், அர்ச்சகர் ஸ்ரீசட்கோபம் ஸாதிப்பார். மேலே சொன்ன அருளிப்பாட்டு க்ரமத்திலேயே எல்லோரும் மரியாதை பெற்றுக்கொண்டு கீழே இரங்கிய தும் ஸ்ரீசட்கோபம் பெருமாளிடம் எழுந்தருளப் பண்ணப்படும்.

அரையர் ஸேவை—

கோயில் மஹாஜனம் அரையர்களை எழுந்தருளப்பண்ணி பட்டை யடித்து வழி விவக்கிக்கொண்டு வருவார். அரையர்களுக்கு இங்கு நடக்கும் அருளிப்பாடு மரியாதை முதலிய யாவும் திருநெடுஞ்சாண்டகத்தின்று போலவே. ஆனால் தாளத்தை வாங்கிக் கொடுப்பது மட்டும் கிடையாது. அரையர் ஆழ்வார்களுக்கு மத்தியில் போய் பெருமாளுக்கெதிரில் நின்றுகொண்டு ஸேவை ஆரம்பிப்பார்கள்.

பாகரதனின் விவரம் யாவும் தனியாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு பார்த்துக்கொள்ளவும்.

அரையர் லேவை முடிந்தவுடன், கோஷ்டியிலுள்ள அத்தியாபகர்களான தென்கலையார்கள் பெருமாளிடம் எழுந்தருள், அர்ச்சகர் அவர்களுக்கு தீர்த்தம் சடகோபம் ஈழிப்பார்.

மண்டபத்தில் இதர காரியங்கள்—

அத்தியாபகர்களுக்கு தீர்த்தம் சடகோபம் ஆனபிறகு, அலங்காரம்— தோசை, வடை, செல்வரப்பம், பொரி—முதலிய ப்ரஸாதம் வந்து, பெருமாளுக்கும், ஆழ்வாராசார்யாளுக்கும் அமுத செய்வித்ததும், பேஷ்கார்களுக்கு மண்டபத்தில் லேவை மரியாதை. ஆழ்வாராசாரியாளுக்கு மேலே சொன்ன அருளிப்பாட்டு க்ரமத்திலேயே ப்ரஸாதம் அமுத செய்விக்கப்படும். ஆனால் திருக்கச்சினம்பி அமுத செய்த பிறகு உடையவர், ஆழ்வான், பின்னை லேர்காசாரியர்கள் வரிசையாய் அமுத செய்வார்கள். தளிகை வந்து திரை ஸமர்ப்பித்ததும், வெளியே பாஹட போட்டு அறவான வினியோகமாகி திருப்பணி யார வினியோகம் நடந்த பிறகு, திருவாராதனம், வேத விண்ணப்பம், கடதிபத்துக்காக தட்டி முதலியவை நடந்து பெருமாள் ‘புவனம்’ தளிகை அமுத செய்து ஆழ்வாராசாரியாளும் அமுத செய்வார்கள். நம்மாழ்வாரிடம் வைத்து அமுத செப்விக்கப்படும் ப்ரஸாதம் அரையருடைய ஸ்வதந்திரமாகையால் அது அவருக்கு விட்ட விழுக்காடாக இரண்டு வீரவண்டி சேமக்கல கோஷ்டத்தோடு அவருடைய திருமாளிகைக்கு அனுப்பப்படும்.

கோஷ்டமுக்கு தீர்த்தம் சடகோபம் வினியோகமாகி ஆழ்வாராசாரியாள் ஓவ் வொருவருக்கும் தனித்தனியாய் அருளிப்பாட்டோடு வினியோகமாகும். அப்படியே கோஷ்டமுக்கும் ப்ரஸாத வினியோகமானதும், பெருமாள் ஸ்தோத்திர பாட கோஷ்டமோடு நம்மாழ்வார் ஈந்திக்கெழுந்தருளுவார்கள்.

ஸ்தோத்திர பாட கோஷ்டி—

பராங்குச பஞ்சவிம்சதி, ஈக்தார் மாவிகை, யசிராஜவிம்சதி உத்தாதினசரி முதலிய ஸ்தோத்திர பாடங்களை மண்டபத்திலிருந்து அத்தியாபகாள் லேவிக்கும் வைபவத்தோடு ஆழ்வாராசாரியாள் யாவரும் நம்மாழ்வார்

ஸங்கிதிக்கு எழுந்தருளுவார்கள். உடனே மதுரகவிகள் மட்டும் ஆன் தானம் சேருவார். வெளியே நிற்கும் மற்றவர்களுக்கு மதுர கவிகள் செய்துவைக்கும் பாவணையாய் கர்ப்பூராத்திடிடக்கும் ஆழ்வாருடைய மாலைகளிலிருந்து ஒன்றைக் கணைந்து பெரியாழ்வாருக்கு ஸாதித்து, எல்லா ஆழ்வாராசாரியாளுக்கும் ஆழ்வாருடைய பாதுகையான ‘மதுர கவியை’ ஸாதித்த பிறகு, ஆழ்வாருடைய மற்றெல்லா மாலையையும் கணைந்து உடையவருக்கு ஸாதித்து ‘மதுர கவியும்’ ஸாதிக்கப்படும். பெரியாழ்வார், உடையவர், கூரத்தாழ்வான், பின்னை லோகாசாரியார்-இங்கால்வர் தவிர மற்றவர்கள் தஞ்சாவூருடைய ஸங்கிதிக்கெழுந்தருளுவார்கள். இங்கால்வரும் புறப்பட்டு சொக்கப்பானை கோட்டை வாசல் மணல் வெளியில்—பெரியாழ்வார் கிழக்கு முகமாயிருந்து, மேற்குமுகமாயிருக்கும் உடையவருக்கு நம்மாழ்வார் தமக்கு ஸாதித்த மாலையை ஸாதித்துத் தம்முடைய ஸங்கிதிக்கெழுந்தருளுவார். உடையவர் உடனே கிழக்கு முகமாய்த் திரும்பி தாம் முன்பு நம்மாழ்வாரிடமிருந்து பெற்ற மாலையையும் இப்பொழுது பெரியாழ்வாரிடமிருந்து பெற்ற மாலையையும் மேற்கு முகமா யெழுந்தருளியிருக்கும் கூரத்தாழ்வானுக்கும் பின்னை லோகாசாருக்கும் ஸாதிக்கவே, ஆழ்வான் தம்முடைய ஸங்கிதிக்குப் புறப்படுவார். உடையவர் தம் ஸங்கிதிபோய்ச் சேரும்வரையில் பின்னை லோகாசாரியார் உடையவரோடு கூடவே வந்து தம்முடைய ஸங்கிதிக்கெழுந்தருளுவார். உடையவர் மங்க ளாரத்திடி செய்துகொண்டு ஆல்தானம் சேர்ந்ததும் ஸ்தோத்ர பாட கோஷ்டிக்கு விநியோகம் முதலியனவை நடைபெறும். இதற்குள் பெருமாளுடைய ஒவ்வொரு நாள் உத்ஸவத்தையும் ஈடத்திவைக்கும் உபயக்காரர்கள் ஸேவை மரியாதை பெற்றுக்கொண்ட பிறகு, பெரு மாள் தோளுக்கிணியானில் எழுந்தருளி உடையவர் ஸங்கிதியில் கோஷ்டியானதும் புறப்படுவதற்கு வித்தமாயிருப்பார்.

மண்டபத்திலிருந்து புறப்பாடு—

மண்டபத்துக்குவந்த வழியாகவே பெருமாள் புறப்பட்டெழுந்தருளுவார் துலுக்காச்சியார் பெருமாளுடைய பின்னழகு காண்பதற்காக இப்பொழுதும் ஒய்யார நடையுண்டு. வழியிலுள்ள உபயக்களில் பான கம் வடைப்பருப்பு அழுது செய்து உபயக்காரர்களுக்கும் ஸேவை மரியாதைகளைச் செய்து வைத்துக்கொண்டே பெருமாள் கிளிமண்டப மிறக்கி கருக்கல் நாலுகால் மண்டபம் வருவார். உபயம் அழுது

செய்யும்போது மேல் வாத்தியம் நிறுத்தப்பட்டு, நட்டுவன் பாட்டும் தானமும்தான் நடைபெறும். கருகூல் நாலுகால் மண்டபத்தில் “சேவி” மென்று அருளிப்பாடானவாறே தாலிகள் பாடும் ‘உலா’ கேட்டுக்கொண்டு பெருமாள் விஜயரங்க சொக்க நாயகருக்கெதிரி இள்ள நாலுகால் மண்டபம் போய், நடையாரம்பித்து, இரண்டடி தாவி யாகசாலை வாசவில் வெகு வேகமாய்த் திரும்பி நாலுகால் மண்டபமெழுங்கருளி,—அங்கிருந்து தாலிகள் அபிநயம் பிடிப்பதை அனுபவித்துக்கொண்டே வழியிலுள்ள ஏராளமான உபயங்களை அமுது செப்து கருகூல் நாலுகால் மண்டபம் போய் இரண்டடி தாவி அசிவேகமாய்த் திரும்பி மீண்டும் அந்த நாலுகால் பண்டபத்துக்கே எழுங்கருளுவார். உடனே ஸ்தலத்தார் முதலியவர்கள் கோஷ்டியாக நிற்பார்கள்.

திருவடி விலக்குதல்—

அவ்விடத்தில் சாச்வத்தமாக ஏற்படுத்திய வி. ரங்காசாரியாரும் அவருடைய ஜிறு தாயார் ராஜம்மாளும் உபயத்தை அமுதுசெய்த பிறகு உபயக்காரருக்கு மரியாதை டட்கும். பிறகு, மேல் காரியத் துக்கு வேண்டிய ஸாமான்கள் வந்தனவா—என்று பார்த்துக்கொண்டு, ஸ்தாகீர் “வட்டில் பிடித்தேல்” என்ன, பச்சைக் கற்பூர் தீர்த்தம் நிறைந்த வட்டிலையும்,—“திருக்கரகச் கையேல்” என்ன, அர்க்யாதி கள் மூர்ப்பிக்க கலசப் பானை,படியும்,—“ஸாந்தரபாண்டியம் பிடித்தேல்” என்ன, அர்க்யாதிகளை ஏந்துவதற்காக திருப்படிக்கத்தையும், “இதோ வருவதே” என்று சொல்லி அந்தந்த கைங்கர்யபரார்கள் எடுத்துக்கொண்டு வர, “அருளிப்பாடு வேத்ரபாணி” என்ன, சாத்தாத வைஷ்ணவர் கையிலுள்ள தடியைப் பெருமாளுக்கு முன்பாகப் பிடித்துக்கொண்டு எதிரில் வந்து கட்டியம் சொல்லுவார். பெருமாளுக்கு அர்கிபாடிகள் மூர்ப்பித்ததும், “திருவடி விளக்குவதேல்” என்ன, “இதோ வருவதே” என்று சொல்லிக்கொண்டே ஊழியக்காரர் பெருமாளுடைய ‘உட்சாத்தை’ இரண்டு தலைப்பிலும் கொசவி விழிரோபோலப் பிரித்துக்கொடுப்பதை அர்ச்சகர் வாங்கி பெருமாளுடைய திருப்பவள வாயையும் திருவடிகளையும் தடைப்பார். “ஆடைக்கா யமுது நீட்டுவான்; திருச்சங்கு பரிமாறுவான்” என்று அருளிப்பாடு ஆனதும் “நாயிந்தே, நாயிந்தே” என்று கொண்டுவரப் படும் வேண்டியதைப் பெருமாள் அமுது செய்த பின்னர், அர்ச்சகார்

உத்தம நம்பி அய்யங்கார், ஸ்தாநீகர் ஆக மூவரும் தீர்த்தம் வாங்கிக் கொள்வார்கள்.

தீர்த்த விநியோகம்—

இரண்டு ஸ்தாநீகரும் அர்ச்சகரும் தனித்தனியே வட்டிலில் தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டு மூன்றால் வந்து ஸின்றவுடன், “அருளிப்பாடு ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜியர், பராசர பட்டர், (இரட்டைப்பட்ட தேசியாயிருந்தால் வேத வியாஸ பட்டர்) வாதால தேசிகர் என்று ஸ்தாநீகர் அருளிப்பாடு ஸாதிக்க, அம்மூவரும் கோஷ்டியிலிருந்து பெருமாளிடம் வருவார்கள். மூவருக்கும் ஒரே தட்டையில் தீர்த்தம் ஸாதித்து பரிவட்டம் கட்டப்படும். பிறகு ஸ்ரீ சடகோபம் முதலில் ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜியருக்கும், கடைசியில் வாதால தேசிகருக்கும் (அதாவது ரங்காசார் அண்ணங்கார் இவ்விருவரில் முறைக்கணக்கில் வந்திருப்பவருக்கு) ஸாதிக்கப்படும். உள்ளநார் ஊழியக்காரர் கையில் ஒரு வட்டில் தீர்த்தத்தோடு “அருளிப்பாடு பெரிய நம்பி ராமாதாசமுடையார்” என்று ஸாதித்துக்கொண்டே போய், பெரிய நம்பி அய்யங்கார் எம்பார் முதல் அத்தியாபகரான ஸாது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் வரையிலுமள்ள கோஷ்டிக்கும், ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜியர் முதல் எம்பார் வரைக்குமள்ள ஐவரின் ஸங்கிளப் பேர்களுக்கும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸ்வாமிகளுக்கும், சாத்தாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கும் பேஷ்கார்ச்சாருக்கும் கடைசியில் ப்ராம்மஜோதரர்களான பாகவதர்களுக்கும் தீர்த்தம் ஸாதிப்பார். பெரியம் அய்யங்கார் முதலான கோஷ்டி ஸ்வாமிகள் தீர்த்தம் வாங்கிக்கொண்டதும், ஒவ்வொருவராய் பெருமாளிடம் வந்து பரிவட்டம், மாலை, ஸ்ரீ சடகோபம் பெற்றுத் திரும்பிய பிறகு மணியக்காரர் வந்து தீர்த்தம், சந்தனம், மாலை ஸ்ரீ சடகோபம் முதலியைகளை வாங்கிக்கொள்வார். கோஷ்டிக்கு வடைப்பருப்பு விநியோகமானதும், ‘சாரீபோம்’ என்று அருளிப்பாடு ஸாதிக்கப்படும். பெருமாள் ஒப்பரா நடையில் புறப்பட்டு முன்புபோலவே யாகசாலை வாசலில் வேகமாய்த் திரும்பி மீண்டும் ஒரு முறை ஒப்பரா நடையில் வந்து வேகமாய்த் திரும்பி இதே மண்டபத்தில் நிற்பார்.

படியேற்றம்—

சாத்தாத வைஷ்ணவன் பெருமாள் முன்னிலையில் வந்து “ஆஹா, ஓஹா” என்றதும், ஸ்தாநீகர்—

“அருளிப்பாடு—

இசையறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார்;
அழகிய மனவாளன் கூட்டத்தார்;
உறையூ வில்லியார் கூட்டத்தார்.”

என்று அருளிப்பாடு ஸாதிக்க, அரையர்களும் தாஸிகளும் வந்து பெருமாளுடைய இசைக்குத் தக்கவாறு இசை கானம் செய்கையில், பெருமாள் மெதுவாய் அசைந்துகொண்டே மேலப்படி வந்து கொண்டாட்டங்கள் கொண்டு அரையர்களால் உபலாளனம் பண்ணப் பட்டு அசைந்து அசைந்து படியேறி வெகு வேகமாய்த் திரும்பி நிற்பார்.

திருவந்திக் காப்பு—

கடத்தபத்துக்காக தாஸிகள் தட்டிகொண்டு வருவார்கள். ‘அருளிப்பாடு பெரிய கோயில் நம்பி’ என்று அருளிப்பாடு ஆனதும், அமுதனு எழிரே வந்து ஒரு முறை தண்டம் ஸமர்ப்பித்து திருவந்திக்காப்புக் கட்டியம் சொல்லுவார். “மங்கள வாத்தியம்” என்றவாறே நட்டு முட்டு வாத்தியம் முழங்கும். திரியைக் கொளுத்தி குடத்தின்மேல் வைத்தவுடன் “சாமா! நாயிங்கேசாமா!” என்ன, சாத்தாத வைஷ்ணவன் வன் ‘பேசாதே ஸத்து என்று’ கட்டளையிடுவான். பெருமாளுக்கு அர்கியாதிகள் ஸமர்ப்பித்ததும், “திருவடி விளக்குவதேல்” என்ன வாறே உச்சாத்து கொடுத்து பெருமாளுக்கு திருப்பவளவாய் துடைத்தல் முதலிய ச்ரமபரிஹாரம் செய்துவைக்கப்படும். “பரிமாறுவான்” என்னதும் குடம் எடுத்துக் கொடுத்து பெருமாளுக்கு கெதிரில் மேலும் கீழுமாய்ச் சுற்றப்படும். திருவந்திக்காப்பின் முடி வில் பெருமாள் வேளையம் அமுது செய்வார். அது மனியக்காரருக்கு ஸாதிக்கப்படும். பெருமாள் திரும்பி வெகு வேகமாய் ஸர்ப்பக்கியில் உள்ளே எழுந்தருளுவார்.

ராத்திரி உள்ளே திருவாரதனம் முதலிய யாதொரு காரியமும் கிடையாது. நித்தியப்படி ஏற்பட்ட அவணையையும் பாலையும் அமுது செய்வித்து கதவு பூட்டப்படும்.

10-ம் திருநாள் நாச்சியார் திருக்கோலத்தன்று தவிர பகல் பத்து முழுவதும் இதே க்ரமம் 4, 7, 8, 9, 10—இந்தத் திருநாள்களில் அரையர்

ஸேவை இரண்டு தரம் உண்டு. பாட்டுக்களுடைய எந்தர்பத்தை நடித்துக் காட்டவேண்டியிருப்பதால் முதல் ஸேவையில் பாசரம் ஸேவித்த பிறகு, நடனம் தனியாய் இரண்டாம் ஸேவையாக வைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு ஸேவை இருக்கும் திருநாள்களில் ஸேவை முடிந்ததும் அலங்காரம் அழுது செய்து, பாவாடை வினியோகம், வெள்ளிச்சம்பா திருவாராதனம் முதலிய காரியங்கள் தொடர்ச்சியாய் நடக்கும். இரண்டு ஸேவையுள்ள நாள்களில் முதல் ஸேவைக்குப் பிறகு அலங்காரம் அழுது செய்து, பாவாடை வினியோகம் நடத்தாமல் இரண்டாம் ஸேவை ஆரம்பித்து முடிந்த பிறகு, பாவாடை வினியோகம் முதலிய காரியங்கள்.

பகல் பத்து: மோஹஞ்சுவதாரம்.

மண்டபத்தில் நடக்கும் காரியம்—

பகல் பத்து 10-ம் திருநாள் மோஹஞ்சுவதாரம். இன்று முதல் ஸேவை முடிந்தவுடன் அலங்காரம் அழுது செய்விக்கப்பட்டு உடனே இரண்டாம் ஸேவை ஆரம்பமாகும். ஏனென்றால், இன்று அலங்காரம் பாவாடை போட்டு வினியோகம் செய்யப்படுவதில்லை. இன்று அலங்காரம் முழுவதும் அரையருக்கு பற்றாமானமாய் அவருடைய திருமாளிகைக்குப் போகும். அலங்காரம் அழுது செய்தவுடன் மேலே நடக்கவேண்டிய ராவண வத்துக்கு அருளிப்பாடாய் அரையருக்கு. பெருமாள் ஸேவை மரியாதையானதும் மோஹஞ்சுவதாரம் சாற்று வத்திரகாக திரை ஸமர்ப்பிக்கப்படும். அரையர் தம் திருமாளிகைக்குப் போய் அலங்காரத்தைத் தம்முடைய திருவாராதன எம்பெருமானுக்கு அழுது செய்வித்து, அங்கு வந்திருக்கும் எங்கிதி கைங்களிய பரங்களுக்கு வினியோகம் செய்துவந்து ராவண வத்தை நடித்துக் காட்டுவார். ராவண வதம் முடிந்ததும், அரையர்கள் உள்ளே எழுந்தருளி, திருமொழி திருநெடுந்தாண்டகங்களை சாற்றுமுறை செய்து வாழித் திருநாமம் சொல்லி மங்கலம் பாடுவார்கள். பிறகு அரையர் கோஷ்டிக்கு தீர்த்தம் சட்கோபம் ஈடுப்பார். இந்த விவரத்தை அரையர் “ஸேவை”யில் விள்தாரமாய்க் காண்க.

இனி வெள்ளிச்சம்பா அழுது செய்வது. இன்று திருவாராதனம் வேதவிண்ணப்பங்கள் கிடையா. கடதீபத்துக்காக தட்டி வந்து தளிகை

அமுது செய்தபிறகு திரை வாங்கி கோஷ்டிக்கு தீர்த்தம் சட்கோபம் மட்டும் ஸாதிக்கப்படும். இன்று கோஷ்டிக்கு ப்ரஸாத விநியோகமும் கிடையாது. பெருமாள் புறப்படு முன் ஆழ்வாராசாரியாள் புறப் பட்டு கருட மண்டபம் கீழ்ப்புறத்தில் வரிசையாய் எழுந்தருளியிருபார்கள்.

கருட மண்டபத்தில் நடக்கும் காரியம்—

பெருமாள் புறப்பட்டு கருட மண்டபம் வர்த்து கீழண்டை அங்கணத்தில் ஆழ்வாராசாரியாளுக்கருகில் தெற்கு முகமாய்த் திரும்பியதும், தாலிக்கு சேவி யென்று அருளிப்பாடு ஸாதித்து கருட மண்டபத்தை சற்று வருவார்; கருட மண்டபத்தை முழுவதும் சற்றிவராமலே ஒரு மேல்புறத்து அங்கணத்திலிருந்தவாரே கருடன் ஈங்கிக்கு முன்புற முன்ள நாலுகால் மண்டபமேறி வடக்கு முகமாய்த் திரும்பி, எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஓவை ஸாதிப்பதற்காக ஸ்ரீபாதம் தாங்குவார் தோளி வேயே ஒரு மணி ஹேத்துக்குக் குறையாமல் எழுந்தருளியிருப்பார். பிறகு கருசல நாலுகால் மண்டபத்தில் நடந்ததுபோல திருவடிவிளக்கி தீர்த்த விநியோகம் முதலியவை நடக்கும். பெருமாள் புறப் பட்டு ஹோக கருட மண்டபத்துக்கு முன்புறம் வந்து திரும்பி சாரியோமென்று அருளிப்பாடு ஸாதித்து மீண்டும் உடு மண்டபமே போய் அதிலிருந்து மேற்கிலிறங்கி வடக்கு முகமாய்த் திரும்பியதும், அரையருக்கு இசை யறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார் என்றருளிப்பாடு ஆகி வடபுறம் போய் கீழக்கில் திரும்பி நிற்பார். முன்பு மண்டபத்தில் ஸாதித்த அருளிப்பாட்டு க்ரமத்திலேயே ஆழ்வாராசாரியாள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக அருளிப்பாடாகும். ஒருவர் பெருமாளுக்கெதிரே வந்ததும் கணக்குப் பிள்ளை ‘ஸர்வாக்க மோஹனக்கைவி ஒன்று’ என்று கணக்குப் படிக்க, ஸ்தாநீகர் ஆழ்வாருக்குப் பெருமாளுடைய வஸ்திரம் ஒன்று போற்றுவார்; ஊழியக்காரர் கைகளில் சந்தனம் ஸாதிப்பார்; அர்ச்சகர் ஸ்ரீ சட்கோபம் ஸாதிப்பார். ஒவ்வொருவரும் இப்படி மரியாதை பெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஈங்கிக்கு எழுந்தருளியதும் அரையர் தாலி முதலியவர்களுக்கு அருளிப்பாடாகும். பெருமாள் அரையர்களின் இசையோடு மேலப்படி போய் படியேற்றம் திருவங்கிக்காப்பு முதலியவை செய்துகொண்டு உள்ளே எழுந்தருளுவார்.

மோஹாவதார ஜதிஹ்யம்—

கள்வன் கொல்பிராட்டி யென்ற திருமங்கையாழ்வாருக்கு பெருமாளிடம் ஏற்பட்ட நாயகி பாவத்தைப் பெருமாள் தாம் நாயகியாக அனுகரிக் கிருர் என்று ஸம்ப்ரதாய மறிச்தவர் சொல்லுவார்கள். மார்கழி சக்ல தசமி யன்று பெருமாள் அம்ருதமதனம் பண்ணி மோஹாவதாரம் எடுத்ததாகவும் கிளர். இவ்விஷயம் விவரமாய்த் தெரியவில்லை.

5. அரையர் ஸேவை விவரம்.

முதல் திருநாள்—

“பல்லாண்டு” முதல் “வெண்ணெய் விழுங்கி” பெரியா-திருமொ-2-ம் பத்து. 9-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 212.

“பல்லாண்டு”, அடியோமோடும்” என்ற பாட்டுக்களுக்கு மட்டும் அபிய வியாக்யானங்கள்.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கு அபிநயம் நடக்கும்போது மட்டும் கோஷ்டி நின்றுகொண்டிருக்க வேண்டியது. அரையர் குனிக்கு இரு கைகளா ஹம் கோஷ்டியை எழுந்தருளப்பண்ண, கோஷ்டி எழுந்து நிற்கும் ; வியாக்யானம் ஆரம்பிக்கும்போது உட்கார்ந்துவிடும்.

திருப்பல்லாண்டு வியாக்யானம் முடிந்தவுடன் பெரியாழ்வார் ஈங்கிளியிலிருந்து வேண்டியம், சாற்றுப்படி, ஸம்பாவீனகள் அரையருக்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கப்படும்.

பெருமாள் விஷயமாய் செம்துவைக்கப்பட்ட அரையர்களின் குலதனமான வாழித் திருநாமத்தைச் சொல்லி தினங்கேதாஹம் ஸேவை முடிக்கப்படும்.

இரண்டாம் திருநாள்—

“ஆற்றிலிருந்து” பெரியா-திருமொ, 2-ம் பத்து, 10-ம் திருமொழியிலிருந்து “துக்கச் சுழலை” பெரியா-திருமொழி, 5-ம் பத்து, 3-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 250.

“‘ஆற்றிலிருக்கு’, “தன்னேராயிரம்” (பெரியா-திருமொ, 13-ம் பத்து) *

1-ம் திருமொ, முதல் பாட்டு) இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கும் அடிமை அபியோகமானங்கள்.

முன்றும் திருநாள்—

“சென்னியோங்கு” பெரியா-திருமொ, 6-ம் பத்து, 4-ம் திருமொழியிலிருங்கு “மற்றிருந்தீர்கட்கு” நா-திரு-12-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 164.

“சென்னியோங்கு”, “மார்கழித் திங்கள்” (திருப்பாவை முதல் பாட்டு) இவ்விண்ணடி பாட்டுக்களுக்கு மட்டும் அபியோகமானங்கள்.

“மார்கழித் திங்கள்” பாசுரம் அபிகயிக்கப்படும்போது கோஷ்டி சின்று கொண்டிருக்க வேண்டியது. | 70855

“சென்னியோங்கு” என்ற பாட்டுக்கு அபியோகமானங்களாகி அத் திருமொழியில் மேல்பாட்டுக்களை வேவிக்கும்போது, அபியோகம் முன் னும் பாசுரம் பின்னுமரய் ஒவ்வொரு பாட்டும் வேவிக்கப்படும். இப்படி அத்திருமொழியில் 7-ம் பாட்டு இரண்டாம் அடி ‘‘திருப்பொலிந்த சேவடி யென் சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்’’ என்றதுவரையில் அபியோத்தோடு வேவித்து, அவ்விடத்தில் நிறுத்தி, —பெருமாளுடைப் பிருவடிகள் தம்முடைய திருமுடியில் பொறிக்கப்பெற்ற பெரியாழ்வா ருடைய பாக்பத்தை அனுகரிப்பதாய் அரையா பெருமாளிடமிருக்கு ஸ்ரீ சடகோபத்தைத் தன் தலையில் தரித்துவங்கு ஆழ்வாராசார்யா ளனைவருக்கும் ஸ்ரீ சடகோபம் ஸாதித்து கோஷ்டியாரணைவருக்கும் அதை அனுகரவித்துப்பார்.

இன்று அரையர் ஸ்ரீ சடகோபம் மாத்திரம் ஸாதிப்பதே யன்றி தீர்த்தம் லாதிப்பதில்லை.

அரையர் ஸ்ரீ சடகோபத்தைப் பெருமாளிடம் எழுந்தருளப்பண்ணி மேல் பாசுரங்களை வேவித்து, திருப்பாவை “மார்கழித் திங்கள்” வியாக்யா னம் வேவித்து முடிந்ததும், திருப்பாவை ஜிப்பாரன்று ப்ரஸ்திதி பெற்ற உடையவர் ஸாதித்தியிலிருக்கு வேலோயம் முதலியகை அரைய ருக்கு பறை-மானமாகக் கொண்டுவங்கு கொடுக்கப்படும்.

நாலாம் திருநாள்—

“கண்ணனென்னும்” நா-திரு-13-ம் திருமொழியிலிருந்து “திருச்சந்த விருத்தம்” முடிய, பாசுரங்கள் 245.

“கண்ணனென்னும்”, “இருளிரிய” (பெருமாள் திருமொழி முதல் பாட்டு) இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கு மட்டும் அபிய வியாக்யானங்கள்.

முதல் ஸேவை

“கண்ணனென்னும் என்ற பாட்டுக்கு அபிய வியாக்யானங்களாகி அத் திருமொழி 3-ம் பாட்டில் “கஞ்சையைக் காய்ந்த கருவில்லி” என்று ப்ரஸக்தமான கம்ள வத்ததை நடித்துக் காட்டுவதற்காக “அழகிய மணவாளப்பெருமாள் கம்ள வதம் செய்தருளினபடி எவ்வண்ணமே” என்ற கேள்வியை மட்டும் உத்கோபித்துவிட்டு, அத்திருமொழி மீதிப் பாட்டுக்களை ஸேவியாமல் அடுத்த திருமொழி ஆரம்பிக்கப் படும்.

“இருளிரிய” வியாக்யானமானதும் அரையருக்கு குலசேகராழ்வார் ஸங்கிள யிலிருக்கு வேளையம், முதலியன கொண்டுவந்து கொடுக்கப்படும்.

திருச்சந்த விருத்தத்தில் ஒரு பாட்டுக்குக்கூட அபிய வியாக்யானங்கள் கிடையா.

இரண்டாம் ஸேவை—கம்ஸ வதம்.

கம்ள வத விஷப்மான தம்பிராண்மார் படி (வியாக்யானம்) ஸேவித்து “அழகியமணவாளப்பெருமாள் கம்ளவதம் செய்தருளினபடி இவ்வண்ணமே” என்று சொல்லி கிருஷ்ணவதாரம் முதல் கம்ள வதம் வரையில் அன்ன ஒவ்வொரு வருத்தாந்தத்தையும் நடித்துக்காட்டி, அத்திருமொழியில் முன்பு நிறுத்தப்பட்ட 8 பாசுரங்களையும் ஸேவிப்பது.

ஐந்தாம் திருநாள்—

“காவலிற் புலனை வைத்து” என்ற திருமாலை முதல் பாட்டிலிருந்து “அமலனுதிபிரான்” முடிய, பாசுரங்கள் 65. “காவலிற் புலனை வைத்து”, “அமலனுதிபிரான்” இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கு மட்டும் அபிய வியாக்யானங்கள். “காவலிற் புலனை வைத்து” வியாக்யானம் முடிந்தும், தொண்டரடிப்பெராட்யாற்வார் ஸங்கிளியிலிருந்து அரையருக்கு வேளையம், முதலியவை கொண்டுவந்து கொடுக்கப்படும்.

திருமாலை முதல் பாட்டுக்கு அபிய வியாக்யானங்களானதும் மேல் பாட்டுக்கள் அபியம் முன்னும் பாசுரம் பின்னுமாய் 6-ம் பாட்டு 3-ம் அடி முடிய ஸேவிக்கப்படும். 3-ம் அடியில் “அரங்கனுர்க்காட் செய்யாதே” என்னுமிடத்தில் நம்பெருமானுடைய திருவத்யயனேத்ஸவ-

வைபவத்தை புறப்பாடு, திருவாராதனம், வேத விண்ணப்பம், அருளிப்பாடு முதலிய கைல விவரத்துடனும் அபிகயித்துக் காட்டி மேல் பாட்டுக்கள் ஸேவிப்பது.

ஆரும் திருநாள்—

“கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு” முதல் “வந்துனதடி யேன்” பெரிய திருமொழி, 3-ம் பத்து-ஏ-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 261.

“கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு”, “வாடினேன் வாடி” (பெ-திருமொ 1-1-1) இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கு மட்டும் அபிகய வியாக்யானங்கள். “கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு” வியாக்யானம் முடிந்ததும் அரையருக்கு கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பில் ஈடுபட்ட மணவாளமாழுளி ஸ்கிதியி விருந்து வேளையம், முதலியவை கொண்டு வந்து கொடுக்கப்படும். “வாடினேன் வாடி” அபிகய ஸமயத்தில் கோஷ்டி நின்றுகொண்டிருக்க வேண்டியது.

ஏழாம் திருநாள்—

“தூவிரிய மலருழக்கி” பெ-திருமொ-3-ம் பத்து, 6-ம் திருமொழியிலிருந்து “கைம்மான மழகளிற்றைக் கடற் கிடந்த” பெ. திருமொ, 5-ம் பத்து, 6-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 210.

முதல் ஸேவை.

“தூவிரிய மலருழக்கி” என்ற பாட்டுக்கு அபிகய வியாக்யானங்களாக மேல் பாட்டு ஸேவிக்கையில், அத்திருமொழி 5-ம் பாட்டு “வாளாய கண் பனிப்ப” வில் ‘ஓ மண்ணைந்த தாளாளா’ என்று ப்ரஸக்த மான வாமனுவதார வருத்தாந்தத்தை நடித்துக் காட்டுவதற்காக, “அழகிய மணவாளப்பெருமாள் திருவுலகளந்தருளினபடி எவ்வள்ள ணமே.” என்ற கேள்வியை மட்டும் காட்டிவிட்டு அத்திருமொழி மீதிப் பாட்டுக்களை ஸேவியாமல் அடுத்த திருமொழி ஆரம்பிக்கப்படும்.

இரண்டாம் ஸேவை—வாமனுவதாரம்.

வாமனுவதார விடியமான தம்பிரான்படி (வியாக்யானம்) ஸேவித்து “அழகிய மணவாளப் பெருமாள் திருவுலகளந்தருளினபடி இவ்

வண்ணமே’ என்று சொல்லி, வாமனுவதார வ்ருத்தாந்தத்தை நடித்துக் காட்டி அத்திருமொழியில் முன்பு நிறுத்தப்பட்ட பாக்கி பாட்டுக் களை வேவிப்பது.

எட்டாம் திருநாள்—

“பண்டை நான்மறையும்” பெ. திரு, 5-ம் பத்து, 7-ம் திருமொழியிலிருந்து “சிலையிலங்கு” பெ. திரு, 8-ம் பத்து, 1-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 250.

“பண்டை நான்மறையும் என்ற பாட்டுக்கு மட்டும் அபிநய வியாக்யானங்கள். இப்பாட்டின் கடைசியில் “அரங்கமாகரமர்ந்தானே” என்னுமிடத்தில் அவதார வைபவங்கள் அபிகயித்துக் காட்டப்படும்.

முதல் வேவை.

“பண்டை நான்மறையும்” என்ற பாட்டுக்கு அபிநய வியாக்யானங்களான தும், “ஆராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்” ‘‘அனிசொழில் சூழ்திருவரங்கம்’’ என்று திவ்ய ப்ரபந்தத்தில் ‘‘அரங்கம்’’ என்ற பதம் சேர்ந்துள்ள வரக்பங்களைத்தையும் வேவிப்பது. பிறகு மேல் பாசுரங்களை வேவிக்கையில் அத்திருமொழி 4-ம் பாட்டு “மாழிருங்குன்றமொன்று மத்தாக” வில் “ஆயிரம் தோளால் அலைகடல் கடைந்தான்” என்று ப்ரஸக்தமான அம்ருதமதன வ்ருத்தாந்தத்தை நடித்துக் காட்டுவதற்காக.—“அழகிய மனவாளப் பெருமாள் அம்ருதமதனம் செய்தருளினபடி எவ்வண்ணமே” என்ற கேள்வியை மட்டும் எடுத்துக் காட்டி, அத்திருமொழி மீதிப் பாட்டுக்களை வேவியாமல், அடுத்த திருமொழி ஆரம்பிக்கப்படும்.

இரண்டாம் வேவை—அம்ருதமதனம்.

அம்ருதமதன விஷயமான தம்பிரான் படி (வியாக்யானம்) வேவித்து “அழகிய மனவாளப் பெருமாள் அம்ருதமதனம் செய்தருளினபடி இவ்வண்ணமே’’ என்று சொல்லி, அம்ருதமதன வ்ருத்தாந்தத்தை நடித்துக் காட்டி அத்திருமொழியில் நிறுத்தப்பட்ட மேல் பாட்டுக்களை வேவிப்பது.

ஒன்பதாம் திருநாள்—

“தெள்ளியீர் தேவர்க்கும்” பெ. திரு. 8-ம் பத்து,

2-ம் திருமொழியிலிருந்து “ஒரு நற்சற்றம்” பெ. திரு. 10-ம் பத்து, 1-ம் திருமொழி முடிய, பாசுரங்கள் 200.

“தெள்ளியிர் தேவர்க்கும்” என்ற பாட்டுக்கு மட்டும் அபிய வியாக்யா னங்கள்

முதல் ஸேவை.

“தெள்ளியிர் தேவர்க்கும்” என்ற பாட்டுக்கு அபிய வியாக்யானங்களான தும் மேல் பாட்டுக்களில் ஈடித்துக்காட்ட வேண்டிய ஸந்தர்ப்பம் யாதுமில்லாததால் க்ரமமாய் மேஸ்பாட்டுக்களை ஸேவித்து நிறுத்தப் படும்.

இரண்டாம் ஸேவை—முத்துக்குறி.

அலங்காரம் அமுது செய்து திரை வாங்கினவடன் “கொரத்துக்கு அரு ள்ப்பாடு” என்ற முத்துக் குறிக்கு அருளிப்பாடாகும்.

நாளை வரப்போகிற திருநெடுந்தாண்டக ஸந்தர்ப்பத்தை ஆகர்ஷித்து அதன் முதல் பாட்டு “மின் னுருவாய்” என்றதற்கு அபிய வியாக்யானங்கள். முதல் பாட்டுக்கு பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்யானம் முடிந்ததும் திருநெடுந்தாண்டகம் முதல் பாட்டிலிருந்து “பட்டுடுக்கும்” என்றது முடிய பாட்டுக்களுக்கு தம்பிரான்படி ஸேவிப்பது.

11-வது பாட்டில் ‘கட்டுவிச்சி’ சொல்லும் கூடல் குறியை முத்துக்குறியாக அபியித்துக் காட்டுவது. இங்கு கட்டுவிச்சி சொல் முழுவதும் தம்பிரான்படிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லப்படுவது மட்டும் உத்ஸவாரம்பத்துக்கு முன்பு திருநெடுந்தாண்டக தினத்தைவிட அதிகம். அன்று 11-ம் பாட்டில் கட்டுவிச்சி சொல் வியாக்யானத்திலிருந்து எடுத்துச் சொல்லப்படுவதில்லை. இன்று மட்டும் சொல்லப்படுகிறது.

இன்றைய பாட்டுக்களில் ஈடித்துக்காட்டவேண்டிய ஸந்தர்ப்பம் யாதொன்று மில்லை. ஆனாலும், நாளை நேரிடும் முத்துக்குறி, ராவண வதம் ஆக இரண்டு நடனத்தையும் ஒரே நாளில் ஈடித்துக்காட்ட முடியாமல் அதில் முத்துக்குறி இன்று இரண்டாம் ஸேவையாக வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

முத்துக் குறிக்காக அரையர் பெருமாளிடமிருந்து ஸ்த்ரீ சட்கோபத்தைத் தம் தலையில் தரித்துவந்து ஆழ்வார்களுக்கு ஸாதித்து கோஷ்டியாரனை வருக்கும் ஸாதிப்பார்.

இன்று அரையர் தீர்த்தம் ஸாதிப்பதுண்டாகையால் கோஷ்டிக்கு தீர்த்தம் முன்னதாகவும் ஸ்ரீ சட்கோபம் பின்பாகவும் ஸாதிக்கப்படும்.

பத்தாம் திருநாள்—

“இரக்கமின்றி” திரு, 10-ம் பத்து, 2-ம் திருமொழி யிலிருந்து திருமொழி முழுவதையும் ஸேவித்து “திருக்குறுந்தாண்டகம்” “திருநெடுந்தாண்டகங்”களையும் ஸேவிப்பது பாசுரங்கள் 224.

“இரக்கமின்றி” என்ற பாட்டுக்கு மட்டும் அபிநய வியாக்யானங்கள்.

முதல் ஸேவை.

“இரக்கமின்றி” என்ற பாட்டுக்கு அபிநயாதிகளாகி க்ரமமாய் மேல்பாட்டுக் களை ஸேவித்து நிறுத்துவது. அலங்காரம் அமுது செய்ததும்— “ராவண வத்துக்கருளிப்பாடு” என்று அருளிப்பாடாகி நாச்சியார் திருக்கோலத்துக்காக திரை ஸமர்ப்பிக்கப்படும்.

இரண்டாம் ஸேவை—ராவண வதம்.

ராவண வத விஷயமான தம்பிரான் மார்படி (வியாக்யானம்) ஸேவித்து சக்ரவர்த்தித் திருமகள் அவதாரம் முதல் ராவண வதம் முடிய நடித்துக் காட்டப்படும்.

மிறகு, அரையர்கள் உள்ளே எழுந்தருளி பெருமாள் நாச்சியார்திருக்கோலமாயிருப்பதால் “மாலாய்வர்தரங்கர் மனம் புணரும் நாச்சியார்” என்று முதல்லான நாச்சியார் கொண்டாட்டங்களால் பெருமாளைக் கொண்டாடி,—திருமொழியின் கடைசீ பாசுரமாள “குன்றமெடுத்து” என்றதையும், திருநெடுந்தாண்டகத்தின் கடைசீ பாசுரமாள “மின் னுமா மழை” என்றதையும் பாடி திருமொழி திருநெடுந்தாண்டகங்களைச் சாற்றுமுறை செய்வார்கள். தினங்தேரீறும் ஸேவையின் முடிவில் சொல்லப்படும் வாழித் திருநாமம் ஸேவித்து இன்று மங்கலமும் அதிகமாய்ப் பாடப்படும்.

திருமொழி சாற்றுமுறை ப்ரஸாதமாக பெருமாளுடைய தீர்த்தம் ஸ்ரீ சட்கோபம் அரையரால் கோஷ்டிக்கு ஸாதிக்கப்படும். ஆழ்வாராசாரியர் களுக்கு முதலில் ஸ்ரீ சட்கோபம் ஸாதித்து, கோஷ்டிக்கு முதலில் தீர்த்தமும் பிறகு ஸ்ரீ சட்கோபமும் ஸாதிப்பது வழக்கம்.

6. இராப் பத்து—பரமபத ஏகாதசி.

பரமபத ஏகாதசி மார்கழி மாஸத்தில் வரும்போது அந்த மாஸ வழக்கப்படி முதலில் திருப்பள்ளி யெழுச்சி திருவாராதனமாகும். மேலே காரியம் அதிகமாயிருப்பதால் இன்றுமட்டும் காவேரியிலிருந்து திருமஞ்சனம் வராது. கார்த்திகை மாதக் கடைசி தேதியில்கூட பரமபத ஏகாதசி வருமானையால், அந்த மாஸத்தில் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு ப்ரஸக்தி யில்லையானையால், நித்தியப்படிபோல முதலில் திருமஞ்சனம் வந்து பொங்கல் அழுது செய்து மேல்காரியம் நடைபெறும்.

மார்கழி மாஸமாயிருந்தால் திருப்பள்ளி யெழுச்சியானதும், கார்த்திகை மாஸமாயிருந்தால் பொங்கல் ஆனதும் பட்டரைத் திருமாலிகையிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ண கோயில் பிரதுகள் போகும். பட்டர் மறை வைவத்தோடு புறப்பட்டு வந்து ஆரியப்படாள் வாசல் நிழமங்கவுடன் அந்த துவாரம் சாற்றப்படும். பெருமான் புறப்பட்டு பரமபத வாசல் திறந்து வெளியே எழுந்தருளிய பிறகுதான் இந்த துவாரம் திறப்பது வழக்கம். இந்தத் திருநாள் முழுவதும் இப்படியே.

வேத விண்ணப்பம்—

பட்டர் ப்ரதக்ஷினமாய் வந்து சந்தன மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்க மணியக்காரர் ஸாஷ்டாங்கமாய் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து பட்டரை எழுந்தருளப் பண்ணுவார். உடனே ஸ்தாநீகர் கர்பக்ருஹத்வாரத்தி விருந்து பட்டருக்கு அருளிப்பாடு ஸாதிப்பார். ஒரு வருஷம் பராசர பட்டருக்கும் ஒரு வருஷம் வேத வியாஸ பட்டருக்குமாக இந்த உத்ஸவத்தில் முறையானையால் எந்த பட்டருக்கு முறையோ அவருக்கு அருளிப்பாடு ஸாதிக்கப்படும். பட்டர் எழுந்தருளி ஸ்தாநீகர் கையில் தேங்காயையும் ஒருபணத்தையும் கொடுத்து, ஒரே தடவை தண்டம் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு உடனே பட்டருக்குத் தொங்கு பரிவட்டம் கட்டப்படும். உள்ளே போய் யஜார் வேதம் முதல் பஞ்சாதி யைச் சொல்லுவார். பிறகு அருளிப்பாடு ருக்வேதம், அருளிப்பாடு யஜார் வேதம், அருளிப்பாடு ஸாமவேதம், அருளிப்பாடு சந்தன, ஸாமம் அருளிப்பாடு அதர்வண வேதம், அருளிப்பாடு எங்கிற வார்த்தை யில்லாமல் “சக்ல யஜாஸ்” “ஏகாயணி சாகை” என்று அருளிப்பாடாக அந்தந்த வேதத்துக்கு பாத்தியப்பட்டவர்கள் வந்து

தேங்காயும் ஸம்பாவணையும் கொடுத்து அந்தந்த வேதங்களைத் தொடக்குவார்கள். பட்டர் தவிர மற்றவர்கள் உள்ளே போகாமல்ல வெளியிலிருந்தே தொடக்குவது வழக்கம். திருவாராதனத்தின் முடி வில் நடக்கும் வேத விண்ணப்பத்தில் சந்தல்ஸாமம், சுக்ல யஜாஸ், ஏகாயன சாகை இம்முன்றும் கிடையாது. முதலில் பட்டருக்கு அருளிப்பாடாகி அவர் ஒரு பஞ்சாதி சொன்னவடனே க்ரமமாய் நாலு வேதங்களும் ஆகும். பிறகு ‘அருளிப்பாடு புராணம்’ என்றதும் பட்டர் புராணச்லோகமென்று சொல்லுவார். பிறகு ‘இயல்’ என்ற அருளிப்பாடாக அமுதனூர் இயல்பாவிலிருந்து ஒரு பாசரம் வேவிப் பார். இப்படி திருவாராதனத்தின் முடிவிலுள்ள வேத விண்ணப்பத் தில் நடக்கும் புராணம் இயல் இரண்டும் இந்த வந்தர்ப்பத்தில் கிடையாது. இப்பொழுதுள்ள சந்தல்ஸாமம் முதலிய அதிகப்படி மூன்றும் திருவாராதன வேத விண்ணப்பத்தில் கிடையாது.

வேத விண்ணப்பம் முடிந்ததும் பட்டர் மற்றைய வேத விண்ணப்பக்காரர் களோடும், வேத பாராயனம் ஸ்வாமிகளோடும் பகல் பத்து மண்டபம் போய் வேத பாராயனம் செய்துகொண்டிருப்பார்.

பிறகு, திருவர்யமோழித் தொடக்கம். இதன் விவரம் திருச்செடுந்தாண்டகம் போலவே.

பெரிய அவஸரம் திருவாராதனமாகி தளிகை அமுது செய்யும்போது திருவரங்க வேத பாராயனத் தளிகையும் அமுது செய்து பகல் பத்து மண்டபத்தில் பட்டர் கோஷ்டியில் விநியோகமாகும். பிறகு பட்டர் துரை மண்டபம் போய் வேத பாராயனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பார். உடனே பெரிய பெருமானுக்கு முதல்தங்கியும் உத்ஸவருக்கு ரத்னங்கியும் சாற்றப்பட்டு ரக்காபங்களமாகி, பெருமாள் கிணி மாலை சாற்றிக் கொண்டு ஈ-மார்யோதயத்துக்கு முன்னதாகவே புறப்படுவார்.

வாசல் திறப்பு—

மேலப்படியில் ஸ்தலத்தார் முதலியவர்களுக்கு மரியாதைபானவடன் திருவரங்கம் கூட்டத்தாரில் தலைவரான உத்தமங்மி அப்யங்காருக்கு தொங்கு பரிவட்டமும் நீ சடகோபமும் ஸாதித்து பெருமாள் கீழே இறங்குவார்; கீழே இறங்கி வடக்கு முகமாய்த் திரும்பியதும் “அருளிப்பாடு திருவரங்கம் கூட்டத்தார்” என்னவாறே நீண்ட காலமாய் இந்தப் பெருமாளோடு கூடவே வாஸம் செய்துகொண்டிருக்கும் கூட்டத்தார்களாகில் தென்கணியர்கள் பிள்ளைப்பெருமாளையவகாருடைய பாகங்களை வேவிப்பார்கள். பெருமாள் ரெண்டடி எழுந்தருளிய

தும் “திருக்குறுக்கார் தாஸர்,” “திருநரையூர் தாஸர்” என்று சொல்லி ஸ்தாகீர் பெருமாளுடைய பட்டிலிருங்கு இரண்டு நால் எடுத்து இரண்டு சாத்தாதவர்களின் தலையில் ஸாதிப்பார்; மனவாளமாழுளி கள் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் வந்தவுடன் ‘திருக்குறுக்கார் தாஸர்’ என்று சொல்லி ஆயனார் ஸ்வாமிக்கு ஒரு நால் ஸாதிப்பார். இன்று ரத்தினங்கி சாற்றிக்கொண்டிருப்பதால் ஒரு இடத்திலும் ஒய்யார நடை கிடையாது. கானி முதல் கீழப்படி, துரை ப்ரதக்ஷிணம், நடை கொட்டகை, முதலிய இடங்களில் ஒய்யார நடையுண்டு.

பெருமாள் நாழி கோட்டான் வாசல் தாண்டி ப்ரதக்ஷிணமாய் துரை மண்டபம் வந்தவுடன் பட்டார் பெருமானை தண்டம் ஸமர்ப்பித்த பிறகு, பெருமாள் மண்டபத்தின் மத்தியில் எழுந்தருளி உள்ளே நடந்த க்ரமத்திலேயே இங்கு மறுபடியும் வேத பாராயணம் உடக்கும். இப்பொழுது பட்டர் 8-ம் ப்ரச்னம் கடைசி பஞ்சாதி லேவிப்பார். முதல்பஞ்சாதியை உள்ளே தொடங்கிய பிறகு பாக்கி பஞ்சாதிகளை வெளியே சொல்லிக் கொண்டிருங்கு, இன்றைக்கு கடைசியான பஞ்சாதியைச் சொல்லி இன்றைய வேத விண்ணப்பம் மூர்த்தியாகும். யஜார் வேதம் 82 ப்ரச்னத்தில் மனுஷ்யனடைய கவியாணம் முதலிய காரியங்களுக்கு உபயோகப்படும் 2 ப்ரச்னம் தவிர 80 ப்ரச்னம் தான் ஒரு நாளுக்கு எட்டு ப்ரச்னமாக ஸங்கிதியில் சொல்லுவது வழக்கம்.

இந்த வேத விண்ணப்பத்தின் முடிவில் ஒவ்வொருவருக்கும் தீர்த்தமும் சந்தனமும் விகியோகமாகும். பட்டாருக்கு இவ்விடத்திலும் தொங்கு பரிவட்டம் கட்டப்படும். பிறகு கோஷ்டிக்கு தீர்த்த விகியோகமாகி திருவாசல் தீர்த்து பெருமாள் வெளியே எழுந்தருளுவார்,

திருவாசல் ஜதில்யம்—

அவார்களை உத்தரத்வாரத்தின் வழியாய் பகவான் அமைத்துக்கொண்டு பேர்ம் முக்கி கொடுத்தபடியால் இந்த துயாரம் பரமபத வாசஸென்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவார்களுக்குப் பெருமாள் தம்முடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை லேணை ஸாதித்தால் இன்று பெருமாள் ரத்தங்கி சாற்றிக்கொள்கிறார். ஆயிரக்கால் மண்டபம் பரமபதம். கொட்டகை திவ்ய காந்தாரம். பரமபத வாசஸ் வைகுண்ட த்வாரம். தூண் ப்ரதக்ஷிணத்தில் வேத விண்ணப்பம் கடக்குமிடம் விரஜாந்தி.

கொட்டகையில் நடக்கும் காரியங்கள்—

பெருமாள் புறப்படுமுன்னாலே ஆழ்வார்கள், கொட்டகையில் எழுந்தருளி யிருப்பார்கள். நம்மாழ்வார், திருமங்கை மன்னன், உடையவர்—மூவரும் நடை கொட்டகையின் தென்கோழியிலிருந்து ஸ்ரீரங்கராஜ் ஸ்தலத்தால் பெருமாளை வரவேற்று கொட்டகைக்கு எழுந்தருளுவார்கள்.

கொட்டகையில் வட்டுறம் கீழண்டை மண்டபத்தில் நெடுஞேரம் ஜனங்களுக்கு ஸேவை ஸாதித்த பிறகு, ஆழ்வாராசார்யாளுக்கு அருளிப்பாடு மரியாதை நடக்கும். அரையர்களை இந்தத் திருநாள் முழுவதும் திருமாளிகையிலிருந்து கோயில் மஹா ஜனம் கைங்கரியபரர்கள் எழுந்தருளப் பண்ணுவார்கள். அவர்கள் பெருமாளுக்கெளிர் மண்டபத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கும் ஆழ்வர், திருமங்கை மன்னன், உடையவர் பக்கத்தில் வந்ததும், “திருவாய்மொழி விண்ணப்பம் செய்வார்” என்று அருளிப்பாடாகும். இந்த திருநாள் முழுவதும் அரையர்களுக்கு இப்படியே அருளிப்பாடு.

அரையர்கள் மலப்பு ஸேவித்துக்கொண்டே பெருமாளிடம் வந்து தீர்த்தம், சந்தனம், பரிவட்டம் மாலை, ஸ்ரீ சடகோபம் முதலிய ப்ரஸாதங்களையும் மரியாதைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு இராப்பத்து முதல் திருநாளாதலால் திருவாய்மொழி முதல் பத்து “உயர்வற—” பாசரத்தை தாளத்தோடு ஸேவிப்பார்கள். பகல் பத்தில்போல பெருமாள் மண்டபம் எழுந்தருளிய பிறகு அரையர்களுக்கு மரியாதை செய்வதில்கூ இராப் பத்து முழுவதும் பெருமாள் கொட்டகையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போதே அரையர்களுக்கு அருளிப்பாடு முதலியவை நடக்கு, அன்றன்று ஸேவிக்கவேண்டிய பாசரங்களின் முதல் பாசரத்தைப் பெருமாளிடத்திலேயே தொடங்குவது வழக்கம். உடனே, ‘சரீயோம்’ என்று அருளிப்பாடாகி கொட்டகையில் தெற்கு நோக்கி எதிர் மண்டபம் வரைக்கும் ஒய்யார எடையாய் எழுந்தருளி, திரும்பி பாதி தூரம் வந்து வேகமாய்த் திரும்புவார். அருளிப்பாடு இசையறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார்—“ முதலிய மூன்று அருளிப்பாடும் ஆகி, கொட்டகையிலிருந்து ஆயிரக்கால் மண்டபமேறும் படியின் மேல் கொண்டாட்டக்களோடு படியேற்றம் கண்டருளித் திரும்பிய தும், “புண்டரீக தாலர்”, “சடகோப தாலர்” என்று சொல்லி சாத்தாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு பெருமாளுடைய பட்டிலிருந்து இரண்டு நூல் லாலி ஸமர்ப்பிக்கப்படும்.

பெருமாள் மரியாதை பெற்றுக்கொண்டவுடன் மண்டபம் எழுந்தருளிய ஆழ்வாராசார்யானுக்கு கடுவே ஆஸ்தான மண்டபமாகிய திருமாமணி மண்டபத்துக்கு ரேராகட் போய் ஒய்யார நடையில் எழுந்தருளி, வேகமாய்த் திரும்பியதும் திருவந்திக் காப்பு கண்டருளி,—மேல்புறம் படிக்கட்டு ஏறி மண்டபம் சேருவார். ஆழ்வாராசார்யானுக்கும் அரையர்களுக்கும் கொட்டகையிலேயே மரியாதை முதலியன நடந்து விட்டபடியால் மண்டபத்தில் இனி அந்தக் காரியங்கள் கிடையா.

பகல் பத்தில்போல இப்பொழுது அரையர் ஸேவை முடிந்த பிறகு அவக் காரம் அமுது செய்வதில்லை. முதலில் அலங்காரம் அமுது செய்து திரை வாங்கிய பிறகுதான், அரையர் ஸேவை ஆரம்பிப்பது இந்த உத்தவுத்தில் வழக்கம்.

அரையர் ஸேவை முடிந்ததும் திருப்பணியார வினியோகம், திருவாராதனம், வேத விண்ணப்பம், தட்டி, வெள்ளிச்சம்பா நிவேதனம், கோஷ் டிக்கு தீர்த்தம், சடகோபம் ஆழ்வார்களுக்கும் கோஷ்டிக்கும் ப்ரளாத வினியோகம் முதலிய கைல காரியங்களும் பகல் பத்தில் போலவே நடந்து ஆழ்வாராசார்யானை ஸ்ரீ சடகோபம் ளாதித்து அனுப்பிவிட்டு பெருமாள் புறப்படுவார். பகல் பத்தில்போல ஆழ் வார்கள் ஸ்தோத்திர பாட கோஷ்டியோடு எழுந்தருளி நடக்கும் காரியங்கள் இந்த உத்தவுத்திலுமென்டு.

இப்பொழுது பனி காலமாதலால் பெருமாள் ‘கோரா’ என்ற அதி சூக்ஷ்ம மான பட்டால் திருமேனி முழுவதும் போர்த்துக்கொண்டு, புறப்பட்டு, ஆயிரக்கால் மண்டபம் கீழ்புறம் படிக்கட்டிறங்கி, ஒய்யார நடையில் கொட்டகை நாலுகால் மண்டபமெழுந்தருளி, அங்கிருந்து “மல்லாரி” என்ற நடையில் வெள்ளிக்கோபுர வாசல் நாலுகால் மண்டபம் ப்ரவேசித்து, கொட்டகையின் மேல்புறமாய் வந்து வெளியே உள்ள நடை கொட்டகையிலிருந்து விளாமிச்சம் வேர் சப்பரத்தில் எழுந்தருளுவார்.

ஸ்ரீபண்டாரம் நாலுகால் மண்டபம் தான்டியதும், அரையருக்கு அருளிய பாடாகி, சாற்றப்பட்டிருக்கும் ஆரியப்படாள் வாசல் கதவைத் திறப்ப தற்காக ‘திரோ’ என்று நியமித்து பெருமாள் உன்னே எழுந்தருளியதும் ஆர்யப்படாள் வாசல் சாற்றி தாள் போடப்படும்.

நாழிகேட்டாள் வாசலிலும் ‘திரோ’ என்று அருளிப்பாடாகி அந்த வாசல் கதவு திறக்கப்பட்டவுடன் அங்கு கொண்டாட்டமில்லாமல் ளாதா

ரணமாய் படியேற்றமாகி பெருமாள் உள்ளே எழுந்தருளியதும் அந்த வாசலும் சாற்றி தாள் போடப்படுவது வழக்கம்.

பெருமாள் உள்ளே எழுந்தருளி மேற்கு முகமாய்த் திரும்பியதும் வீணை வாத்யம்—வீணை மிராக்க்காரர் கோவிந்தலைமி அப்பக்காரர் ஆழ்வாரா சாரியானுடைய பாடல்களையும் ச்லோகங்களையும் வீணைக் கம்பி களிற் செலுத்தி பாடும் ரஸத்தை அனுவலித்துக்கொண்டே பெருமாள் மேலப்படி எழுந்தருளுவார். இப்பொழுது பழயேற்றம் வீணை வாத்யத்தோடு நடக்கும். சாத்தாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பச்சைக் கற்பூரத் தூள்களைப் பெருமாள்மேல் வாரி இறைப்பார்கள். இந்த வைபவத்துடன் பெருமாள் உள்ளே எழுந்தருளுவார். உள்ளே எழுந்தருளும் வைபவம் எப்பொழுதும் ஒரே விதமாயிருக்கும். இந்த உத்ஸவத்தில் அரையர் வேவை ஒரே தடவையாக நடை பெறுமே யன்றி இரண்டு தடவையாக நடைபெறுவதில்கை.

மற்றைய திருநாட்களிலும் இதே மாதிரி. தினஞ்சோழம் பெருமாள் மத்தி மானத்துக்கு மேல்தான் புறப்படுவார். திராவிட வேதத்துக்கு அரையர்போல ஸம்ல்கிருத வேதத்துக்கு ஏற்பட்ட ஸ்ரீங்கராஜ புத்திர ரும் ஸ்ரீங்கேச புரோஹிதருமான பட்டர் உள்ளே எழுந்தருளிய பிறகு ஆர்யபடாள் துவாரம் சாற்றப்படும், உடனே வேதப் பாரா யணத் தளிகை யென்று ஏற்பட்ட ப்ரளாதத்தை அமுது பாறையில் தோனுக்கினியானில் இருந்தபடியே அமுதுசெய்து பெருமாள் புறப்படுவார். இரண்டாம் திருநாள்முதல் 7, 8 தவிர மற்றைய நாட்களில் திருவாபாரணம்கூட தெரியாமல் பெருமாள் போர்வை போர்த் துக்கொண்டு புறப்பட்டு, பரம்பத த்வாரம் போய் திரை ஸமர்ப்பித்து, போர்வை களைந்து மாலை சாற்றிக்கொண்ட பிறகு துவாரம் திறக்கப்படும்.

[இதன் தாத்பரியமாவது ஒரு முக்கத் சேதனன் ப்ரகிருதி மன்றலத்தை விட்டு அர்ச்சிராதி மார்க்மாய்ப் போவதைப் பெருமாள் அதுகரித்துக் காட்டுகிறார். வேத விண்ணப்பம் டெக்குமிடம் விரஜை. “விரசைதனில் குளித்து, அங்கு அமானவனுல் ஓளிக்கொண்ட சோதியும் பெற்று, அமரர் வந்து எதிர்க்கொண்டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழி நடத்த—” என்று மனவாளமாழுனிகள் ஆத்தி 24-ம் பாட்டில் அருளிச் செய்ததுபோல தேவதைகளின் வாழ்த்துதான் வேத விண்ணப்பம். ஐச்வர்யாதிகளில் வாஞ்சை பிறவாமலிருப்பதற்காக முக்கத்

சேதனைப் போர்த்து எடுத்துக்கொண்டு போவதால் பெருமாள் போர்வை சாற்றிக்கொண்டு எழுந்தருளிக்கிறார்.]

6-ம் திருநாள்—அஹோபில மடம் சிறப்பு—

இன்றைய செலவு முழுவதையும் முன் காலத்தில் அஹோபில மடத்தார் தேவல்தானத்தில் சாச்வத மூலதனமாய் ஒப்பித்திருக்கிறார்கள். கொட்டாரத்திலிருந்து அரிசு பூசனிக்காய் முதலை ளாமான்கள் அஹோபில மடத்துக்குக் கொண்டுபோய் வைக்கப்படும். பெருமாள் மண்டபம் எழுந்தருளித் திரை ஸமர்ப்பித்தவுடன் ரங்காசார் அண்ணங்கார்களில் முறைக்காரரும், கோயில் அத்தியாபக மிராக பாத்தியரான தென்கலையார்களும், மணியக்காரரும் மடத்துக்குப் போய் கோஷ்டி யாக எழுந்தருளியிருப்பார்கள். மடத்தார் ஸித்தமாய் வைத்திருக்கும் தேங்காய், தாம்பூலம், சந்தனம்—முதலைவற்றை ள்தாநீகர் எடுத்து கோஷ்டிக்கு விநியோகம் செய்வார். தேவல்தானத்திலிருந்து வரும் பொம்பாத்தை மடத்து ஸ்ரீ காரியம் ஸ்வாமி பெருமாளுடைய யானைமேல் வைத்தெடுத்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் பெருமாளை ப்ரதக்ஷிணமாய் வங்கிறங்கி, பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிடப்பார். அவருக்கு பெருமாள் வேலை தீர்த்தம் ஸ்ரீ சடகோபம் முதலை மரியாதை நடக்கும். கொட்டாரத்திலிருந்து வந்த ளாமான்கள் யானையோடுகூடப் புறப்பட்டு வந்து கொட்டாரத்துக்கே திரும்பிப் போய்விடும்.

திருவாடிப்பூரத்தன்ற ஸங்கிளியிலிருந்து அஹோபில மடத்துக்கு அலங்காரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அமுது செய்விக்கவேண்டிய பாத்தியம் இவ்வுரில் ‘பஹாகுடும்பியார்’ என்ற தென்கலையார். அன்றைக்கும் கோயில் அத்தியாபகர்கள் மடத்துக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீஸைலேச தயாபாத்ரம் தனியன் தொடங்கி வேலை சாற்றமுறை செய்வார்கள். கோஷ்டிக்கு தீர்த்த விசியோகம் பண்ணவேண்டியது பஹாகுடும்பியார். பூர்வம் தென்கலையாயிருந்த அஹோபில மடம் தற்காலம் மாறியபோதிலும், கோயிலுக்கேற்பட்ட தென்கலை ஸம்பர தரயம் இம்மாதிரி முக்கிய ஸந்தர்ப்பக்களில் மடத்திலும் நடைபெறுகிறது.

5-ம் திருநாள் “பொவிக பொவிக” என்னும் திருவாய்மொழியில் ப்ரதி பாதிக்கப்பட்ட உடையவரின் அவதார வைவத்தையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியையும் கேட்டுக் களித்த ஆசிவண் சடகோல ஜிய்யர்

பெருமாளுக்கு சீர் விடுத்த ஐதிஹ்யம் இன்று அங்கிருந்து வரும் சிறப்பு.

இன்று பெருமாள் போர்வை சாற்றிக்கொண்டு புறப்படுவதில்கூ.

சிறப்பு வந்த பிறகுதான் பெருமாள் நிதியப்படி ஏற்பட்ட அலங்காரம் அழுது செய்வது. இன்றைய “விட்ட விழுக்காடும்” திருப்பணி யாரமும் ப்ரஸாதமாய் கொஞ்சம் மடத்துக்கு அனுப்பப்படும். அதை அங்கு பெரிய கோயில் அர்ச்சகர் அழுது செய்விப்பார். அர்ச்சகர் ஸ்தாநிகர் முதலிய கோயில் பரிசுங்களுக்கு அங்கு வினியோகம் நடக்கும்.

7-ம் திருநாள்—திருக்கைத்தல ஸேவை—

இன்று புறப்படும்போது பெருமாள் போர்வை சாற்றிக்கொள்வதும் பரம பத வாசலில் அதைக் கணக்கு மாலை சாற்றிக்கொள்வதும் கிடையாது. நிதியப்படிபோல ஏராளமான திருவாபரணங்கள் சாற்றிக் கொள்ளாமல், 5, 6 பீதாம்பரங்களை ஒன்றின்மேலான்றுக் காய்ச் சாற்றிக்கொண்டு மாலையும் சாற்றிக்கொண்டே புறப்படுவார். க்ரமப்படி எல்லா காரியங்களும் ஆகி பெருமாள் மண்டபம் எழுங்கருளியதும், அடுக்குக் கணியப்படும். இன்று “கங்குலும் பகலும்” என்ற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருடைய நாயகிபாலம் விடுயமாதலால் ஆழ்வார் நாச்சியார் திருக்கோலத்துடன் எழுங்கருளியிருப்பார். ஆழ்வாருக்குப் பெருமாள் ஸேவை ஸாதிக்கும் பாவணையாக திருக்கைத்தல ஸேவை யென்று எடைபெறும். பெருமாளைக் கைத்தலத்தில் எழுங்கருளப் பண்ணுவதற்கு வேண்டிய பந்தோபள்துகளை யெல்லாம் அர்ச்சகர்கள் ஏகாங்கத்தில் செய்துகொண்டு பெருமாளை மூன்று அர்ச்சகர்கள் சேர்த்து கைத்தலத்தில் எழுங்கருளப்பண்ணி மண்டபத்தின் முன்புறம் வருவார்கள். உள்ளே இப்படியிருக்க,

வெளியே நன்றாய் ஸேவையாவதற்காக தாஸம்பி, மத்தாப்பு முதலியலை வித்தமாயிருக்கும். கொட்டகையில் ஸேவை மரியாதை பெற்றுக்கொண்டவுடன் இன்றைக்கு ஸேவிக்கவேண்டிய 7-ம் பத்தின் முதல் பாசுரத்தையும் பெருமாளிடமே தொடங்கிய அரையர் உள்ளே நடக்கும் காரியங்களின் குறிப்பறிக்கு அத்திருவாய்மொழி பாக்கி பாசுரங்களை ஸேவித்து அடுத்த திருவாய்மொழியான கங்குலும் பகலும் என்பதை ஸேவிக்க வித்தமாயிருப்பார். உடனே திரை வாங்கப்படும். அப்பொழுதும் அரையர் ‘கங்குலும் பகலும்’ என்ற பாசுரத்தை மட்டும் ஸேவிட்டார்.

இந்த வைபவம் ஸாமார் 5 நிமிஷம் நடைபெறும். உடனே திரை போட்டு மேல் காரியங்கள் திருக்கைத்தல் ஸேவைக்காக ஏகாங்கப் பொங்கலென்று உத்தமங்மி அய்யங்கார் ஸமர்ப்பிக்கும் சர்க்கரைப் பொங்கலை அழுது செப்த பிறகுதான் நித்தியப்படி ஏற்பட்ட அலங்காரம் அழுது செப்து வழக்கம் அழுது செப்து வழக்கம், அலங்காரம் அழுது செப்து திரை வாங்கியதும் “ஹிரண்ய வத்துக்கருளிப்பாடு” என்று அருளிப்பாடாகும்.

3-ம் திருநாள்.—வேடுபேறி—

எங்கில் வாசலிலேயே பெருமாள் குதிரை வாழுனத்தில் கிழக்கு முகமாய் எழுந்தருளியிருப்பார். பட்டர் எழுந்தருளியதும் வேத பாராயணத் தளிகை அழுது செப்விக்கப்பட்டு திரை வாங்கப்படும். இன்று பறம்பத வாசல் வழியாய் பெருமாள் எழுந்தருளுவதில்லை யாகையால், துரை மண்டபத்தில் நடக்கும் வேத விண்ணப்பம் சந்தன மண்டபத் திலேயே நடந்து, பெருமாள் புறப்பட்டு ஆரியபடாள் வாசல் தாண்டி கிழக்கு முகமாய்த் திரும்பி, ஸீபண்டாரம் வாசல் வழியாய் மண்ணவெளி எழுந்தருளுவார். இவ்வளவு நாளாய் மணல் வெளியிலிருந்த நடை கொட்டகை இன்று வேடுபேறிக்கு விரோதமாயிருக்குமாதலால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். பெருமாள் பூச்சாற்று மண்டபம் வரைக்கும் ஒரு தாம் ஸாதாரணமாய்ப் போய்த் திரும்புவார். பிறகு ஓட்டமாய் ஓடித் திரும்புகையில் ஹோணவையாளி ஆரம்பித்து ஒரு துரம் போய்த் திரும்புவார். குதிரைக்காக கொண்டுவரும் சண்டலை ஸ்தாக்கர் அழுது செய்வித்து மனியக்காரருக்கும் உத்தமங்மி அய்யங்காருக்கும் வினியோகம் ஸாதித்த மிச்சம் அவருடைய பாகமாய் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். பெருமாளுக்கு பானகம் வண்டப் பருப்பு அழுது செய்வார். இங்கு இவ்வளவு காரியங்களாக—இவ்வுரி ஹள்ள காவல் மிராசக்காரர்கள் யாவரும் திருமங்கை மன்னன் ஸ்திரியில் ஸேவை மரியாதை முதலியவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, திருமங்கை மன்னனேடு புறப்பட்டுப் பெருமாளிடம் வந்து சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு போவார்கள். திருமங்கை மன்னன் வளைத்த வில்லில் அம்பைத் தொடுத்து அதை ப்ரயோகம் பண்ணுவதற்கு லித்தமாயிருப்பதாய்க் கால்களையும் மண்டி போட்டுக்கொண்டு எழுந்தருளுவார். பெருமாளும் அவருடைய பரிகரங்களும் உள்ள நிலையை அறிந்துகொண்டு போய் பரமபத வாசலில் திருமங்கை மன்னன் கத்தி, கேடையம், உடைவாள் முதலியவை தரித்து தம்முடைய பரிகரங்களை வேடுபேறி வருகிறார்கள்.

களோடு வந்து பெருமாளுடைய ளகல் ஸாமான்களையும் கொள்ளோன்று போனதும், இச்செய்தி யறிந்த பெருமாள் வெகு வேகமாய்ப் பின்பற்றி யோடுவார். திருமங்கை மன்னனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் திரும்பிவந்து ‘பரிமுதல் கணக்கு வாசி’ என்று அருளிப்பாடாகி திருட்டுப்போன ஸாமான்கள் கணக்கிடப்படும். உடனே ஸாமான்கள் போனவிடம் பார்த்து திருடனைப் பிடித்துவரச் சொல்லி காவற்காரர்களை யனுப்ப, அவர்கள் பெருமாளுடைய வெள்ளித் தடியைக் கண்டுபிடித்து ‘வெள்ளித்தடி மச்சம்’ ‘வெள்ளித்தடி மச்சம்’ என்று சொல்லி வெள்ளித் தடியைக் கொண்டுவர, அதை ஸ்தாகீர் வாங்கி உயரத் தூக்கிப் பிடித்துப் பெருமாளுக்குக் காண்பிப்பார். இதற்குள்ளாக பிடிபட்ட திருமங்கை மன்னனும் பெருமாளிடம் ஈடுபட்டு இப்பொழுது அஞ்ஜளி பந்தத்துடன் வருவார். அரையர்கள் எழில்தாளம் வேவித்துக்கொண்டே வருவார்கள். பெருமாள் ஸ்தாகீர் மூலமாய்த் தம்முடைய குல்லாயையும் கோராவையும் திருமங்கை மன்னனுக்கு ஸாதித்து மரியாதை செய்ததும், “திருமொழி வின்னைப்பம் செய்வார்” என்று அருளிப்பாடு தீர்த்தம் சந்தனம், பரிவட்டம், மாலை ஸ்ரீ சட்கோபம் முதலிய மரியாதைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அரையர்கள் வாடினேன் வாடி என்ற பாசரத்தை இசையில் வேவிப்பார்கள். பாசரம் முடிந்தவுடன், திருமங்கை மன்னன் பின்னால் ஒதுங்கியதும், பெருமாள் புறப்பட்டு கொட்டகைக்கு எழுச் தருஞுவதற்காக சிழக்கு முகமாய்த் திரும்பி காவற்காரர்களுக்கு வேவை மரியாதை நடந்துகொண்டிருக்கும். பெருமாள் புறப்பட்டது முதல் அவரைப் பின்பற்றி வந்து நிற்கும் நம்மாழ்வார் உடைய வர்களும் திருமங்கை மன்னனேடு சேர்ந்துகொள்வார்கள். காவற்காரர்களுக்கு மரியாதையானதும் அரையர், அழகிய மணவாளன் கூட்டத்தார், தாலி முதலியவர்களுக்கு அருளிப்பாடு ஆகி ஆழ்வார் களுக்கு ஈடுவே குதிரை வாலுணத்தோடு ஒய்யார் நடையில் எழுங் தருளி, திருவங்கிக்காப்பு ஆனபிறகு பெருமாள் மண்டபம் சேருவார். பெருமாள் மண்டபம் சேர்ந்து திரை ஸமர்ப்பித்ததும் ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கு பரிவட்டம், மாலை, சந்தனம், ஸ்ரீ சட்கோபம் முதலிய ப்ரராதங்கள் ஸாதிக்கப்படும். மற்றைய காரியங்கள் வழக்கம்போல்.

9-ம் திருநாள்—

எல்லா காரியங்களும் மற்றைய திருநாட்களில் நடந்ததுபோலவே. ராத்ரி உள்ளே எழுங்தருஞும்போது ஏகாந்தத்தில் வீணை வாத்தியம்

கேட்டுக்கொண்டே படியேற்றமாகி பெருமாள் மேலே எழுந்தருளிய தும் வீணை மிராசு பாத்தியல்தரான ஸ்மான் கோவிந்தலாமி அப்பக் காருக்கு தீர்த்தம், சந்தனம், பரிவட்டம், மாலை இவற்றேடு கையில் சாற்றுப்படியும் பட்டும் கொடுத்து ஸ்ரீசட்கோபம் ளாத்து ஷேவை மரியாதையாகும். இரண்டு பேர் இருந்து பாடவேண்டியதால் அவரோடு வரும் மற்றவருக்கும் இப்படி ஷேவை மரியாதை உண்டு. நானே பத்தாம் திருநாள் பெருமாள் உள்ளே எழுந்தருளும்போது வீணை கிடையாது.

பெருமாள் உள்ளே எழுந்தருளிய பிறகு, சின்னப் பெருமானுக்கு சயனம் ஸமர்ப்பிக்கப்படும்.

10-ம் திருநாள்—

காலையில் நித்தியப்படிபோல திருப்பள்ளி யெழுச்சி ஆகி, பொங்கலும் அமுது செய்தபிறகு சின்னப்பெருமானை வெளியே எழுந்தருளப் பண்ணி திருமஞ்சனம், தளிகை நிவேதனம் முதலியவை ஆனதும் பெருமாள் புறப்படுவார். இன்று பெரிய அவரைம் அமுது செய்யா மலே புறப்படுவது வழக்கம். பெரிய அவரைம் ஸபங்கத்துக்காக ஏற்பட்டதாகையால் உத்தவத்தின் கடைசி தினத்தில் மன்றபத்தில் அவப்ருத ஸ்நானமிருப்பதால் இன்று பெரிய அவரை திருவாராதனம் கிடையாது. பெரிய அவரை காலத்துக்கு எற்பட்ட நித்தியப்படி தளிகையை மட்டும் உத்தவர் புறப்பட்டு வெளியே எழுந்தருளியதும் பெரிய பெருமாள் அமுது செய்வார்.

பெருமாள் தனியாம் பல்லக்கில் எழுந்தருளும் சின்னப் பெருமானோடு புறப்பட்டு வழக்கப்படி வேத விண்ணப்பம் முதலிய காரியங்கள் ஆகி, போர்வை கைங்கு, மாலை சாற்றிக்கொண்டு, பரமபத வாசல் திறந்து வெளியே வந்ததும்,—சங்கிர புஷ்கரிணி எழுந்தருளி அங்கு தீர்த்தவாரி. பெருமாள் சந்திர புஷ்கரிணி துவாரத்திலேயே எழுந்தருளியிருக்க,—அர்ச்சகர் சின்னப் பெருமானைப் பல்லக்கிலிருந்து கையில் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு, தீர்த்தத்தில் இறங்கி, கோயில் உபாத்தியாயர் பண்ணிவைக்கும் பென்ரோஹித்யப்படி அவப்ருதத்துக்குன்டான காரியங்களைச் செய்து, சின்னப் பெருமா னோடு கூடவே தீர்த்தமாடி எழுந்திருப்பார். சின்னப் பெருமா னுக்கு வேறு உச்சாத்து ஸமர்ப்பித்து அவரைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளியப் பண்ணிய பிறகு, பெருமாள் பானகம் வடைப் பருப்பு அமுது செய்வார். சின்னப் பெருமானுடைய திருமேனி ஸம்பந்தப்

பட்ட தீர்த்தம் ஸ்தலத்தார் முதலிய ஆசாரிய புருஷர்களுக்கும், பிறகு வேவார்த்திகளுக்கும் விளியோகமாகும். ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜிப்யர் முதல் சாத்தாத வைஷ்ணவர் வரைக்குமுள்ள நியதபாத்தியன் தர்களுக்கு மட்டும் ஸ்ரீ சடகோபமுன்னு. ஆனால், பெருமாளுக்கு இப்போது ஆல்தான நிலையில்லைபாகையால், அவர்களுக்கு ஸ்ரீசடகோபத்தைக் கொண்டுபோய் ஸாதிப்பதில்லை. அவர்கள் பெருமாளிடம் வந்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். பெருமாள் ஸ்ரீபாதந் தாங்குவார் தோளில் நின்ற நிலையிலிருக்க, ஸ்ரீசடகோபத்தை எழுங்கருளப் பண்ணிக்கொண்டு போய் ஸாதிப்பது இயல் கோஷ்டி ஒன்றுக்கு மாத்திரமே.

பெருமாள் கொட்டகைக்குப் போக புறப்பட்டதும், கினனப் பெருமாள் பரமபத வாசல் வழியாய் உள்ளே எழுங்கருளவார். கொட்டகையில் ஆழ்வாராசாரியாள் அரையர் முதலானவர்களுக்கு பெருமாள் மரியாதை நடத்தி ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் திருவங்கிக்காப்பு கண்டருளித் திரும்பியதும், கோயில் உபாத்தியாயருக்கு கையில் பட்டுப் பட்ட கொடுத்து, வேவை மரியாதை நடக்கும். துரை மண்டபத்தில் வேத விண்ணப்பம் ஆனவாறே, திருமாளிகைக்கு எழுங்கருளி, ப்ரம்மரத வைபவத்துக்கேற்ற அங்கி, குல்லாய், தோங்கு பரிவட்டம், முதலிய உடைகளோடு பட்டர் வந்து தண்டம் ஸமர்ப்பிக்க, ‘நம் பட்டரை வீட்டில் விட்டு வா’ என்று ஸ்தாக்கர் மூலமாய் மணியக்காரருக்குக் கட்டினையிட்டு பெருமாள் மண்டபம் எழுங்கருள, பட்டரும்கூட, எழுங்கருளவார். அங்கு பெருமாளுடைய மாலை பட்டருக்கு சாற்றப்படும். பட்டரை எழுங்கருளப் பண்ணிக்கொண்டு மணியக்காரர் திருமாமணி மண்டபத்தை ப்ரதக்ஷிணமாய் வந்து, திரைக்கு ஸமீபமாய் நிற்பார். இன்று திருமஞ்சனம் நடக்கவேண்டி யிருப்பதால், திருமாமணி மண்டபத்தின் முன் கொட்டில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் திருமஞ்சன வேதியில் பெருமாளைத் தோங்கினியாளை விட்டு எழுங்கருளப் பண்ணி, திருவடி விளக்கிய பிறகு திரைவாங்கும்போது, உள்ளே ஏகாந்தத்தில் பட்டருக்கு ஏற்பட்ட மடத்தம்மாள் கைங்கரியத்தை பட்டருக்கு ப்ரதிநிதியாகப் பார்த்த பட்டருடைய சிஷ்யர் பட்டருக்கு ஸமீபமாய் வந்து பெருமாளைப் பார்த்த வண்ணமாய் ‘எச்சரிகை’ என்று உரத்த சூரலாய் ஸாதிக்க, அர்ச்சகர் ஸ்ரீசடகோபத்தை எழுங்கருளப்பண்ணி வந்து பட்டருக்கு ஸாதிப்

பார். பட்டர் கொட்டகை போய் அங்குள்ள கேடயத்தில் எழுங் தருஞவார். ஸ்ரீபாதம் தாங்குவார் எழுங்தருளப் பண்ணுவார்கள். உடையவர் ஸங்கிதி வழியாய்ப் புறப்பட்டு வழியிலுள்ள ஆழ்வாராசா ரியர்கள் ஸாதிக்கும் மாலையைப் பெற்றுக்கொண்டு தெற்கு வாசல் நுழைந்து மணியுக்காரர் அரையா பெருமானுடைய பாஜை முதலிய ஸகல பரிகரங்களோடும் பூச்சக்கரக் குடை முதலிய எடுபிடி ஸர்மான்களோடும் உள் திருவீதி வழியாய்த் திருமாலிகை போய்ச் சேருவார். கோயில் தாஸிகள் முத்து ஹாரத்தி யெடுத்த பிறகு கேடயத்தை விட்டிரங்கி உள்ளே போய், அரையர் தாளத்தோடு ‘பல்லாண்டு’ ஸேவித்த பிறகு, அரையர் மணியுக்காரர் முதலிய ஸகலமான கோயில் பரிகரங்களுக்கும் ஸ்தாங்கர் மூலமாய் சந்தனம் தாம்பூலம் மரியாதை நடத்தப்படும். இந்த செலவுக்காக தேவன் தானத்திலிருந்தே பணம் கொடுக்கப்படுகிறது.

பெருமாள் பஹிரங்கமாய் திருமஞ்சனம் கண்டருளி திரை ஸமர்ப்பிக்கப் படும். (திருமஞ்சனத்தை விவரிக்க இங்கு இடமில்லை) பெருமாள் பஞ்சக்ச்சமும் யோகவேஷ்டியும் சாற்றிக்கொண்டு திருமாமணி மண்டபம் எழுங்தருளியதும் திருமஞ்சனவேதி முதலியவை அப்புறப்படுத் தப்பட்டு, திருவராதனமாகும். உடனே அலங்காரம் அமுது செய்வித்து திரை வாங்காமலே அந்த ப்ரஸாதம் வெளியே கொண்டு போகப்படும். இதற்கு சின்ன அலங்காரமென்று பெயர். இனி பெரிய அலங்காரம் வரவேண்டும், சாற்றுமுறையாதலால் பெருமாள் பலவித திருப்பணியாரங்களை ஏராளமாய் அமுது செய்வார். தோசை, வடை, செல்லரப்பம், தேங்குழல், அப்பம், பொரி, உருப்படி, ஸாம்யன், கடலையிருண்டை, என்னுருண்டை—ஆக இத்தனை வகை திருப்பணியாரங்கள் மொத்தம் 12,000 உருப்படி இன்று கணக்கிலேற்பட்டிருக்கிறது. இத்தனையும் பணியாரப் போட்டில் பண்ணி வித்தமானதும் துவஜஸ்தம்பத்தடியிலிருந்து கொண்டு மணியுக்காரர் அறுவானம் என்ற தாம்பூலத் தட்டுகளையும் இந்த திருப்பணியாரக் கூடைகளையும் பெரிய ‘தாஸம்பி’ பஞ்சக்களோடும் ஸகல விதமான வாத்தியங்களோடும் எடுக்கச் சொல்லுவார். பெரிய வைபவத்துடன் திருப்பணியாரக் கூடைகள் ஆரியபடாள் வாசலிலிருந்து கோட்டகைக்குக் குறுக்கு வழியாய் வராமல், சொக்கப்பாஜை கோட்டை வாசலுக்கு வெளியே போய் உடையவர் ஸங்கிதி

வழியாம் ஆயிரக்கால் மண்டபம் வந்து திருமாமணி மண்டபம் மூன்றாட்டில் விரித்திருக்கும் பாலாடையில் குவியல் குவிபலாகக் கொட்டப்படும். எல்லா கூடைகளும் வந்தபிறகு, பெருமாள் அலங்காரம் அமுது செய்து திரை வாங்கி மங்களாலத்திபாகும்.

உடனே, அரையர் வேலை தொடங்கி திருவாய்மொழி 10-ம் பத்து “திருமாலிருஞ்சோலைமலை” என்ற 8-ம் திருமொழி முடிய வேவித்து நிறுத்தப்படும்.

பிறகு திருப்பணியாரங்களெல்லாம் விநியோகம் செய்யப்பட்டு, வெள்ளி சம்பா திருவாராதனமாகி தளிகை யமுது செய்து திரை வாங்கியதும் ஆழ்வார் திருவடி தொழுதல்.

இரண்டு அர்ச்சகர்கள் உடம்பைக் கைவியால் போர்த்துக்கொண்டு ஆழ்வாரைத் திருக்கைத்தலத்தில் எழுந்தருளப்பன்ன, பின்புறத்தில் பெருஞ்சைய திருமுத்துக் குடையும் பக்கங்களில் சாமரம் திருவால வட்டங்களும் பிடிக்கப்படும். அரையர்கள் “குழ்விசம்பணிமுகில்,” என்ற திரு 10-ம் பத்து 9-ம் திருவாய்மொழியை வேவித்துக்கொண்டு போவார்கள். ஆயிரக்கால் மண்டபம் மேல்புறம் படிக்கட்டு ஏறி திருமாமணி மண்டபத்தைப் பிரதக்கிணமாய் வந்து பெருமாஞ்சைய திருவடிகளில் ஆழ்வாருடைய திருமுடி படிந்திருக்குமாறு ஆழ்வார் பெருமாளிடம் சேர்க்கப்படுவார். இதற்குள்ளாக ‘குழ்விசம்பணி முகில்’, என்ற திருவாய்மொழி 11 பாட்டுக்களும் மூர்த்தியாய்விடும். உடனே ‘முனியே நான்முகனே’ என்ற கடைசி திருவாய்மொழி வேவிக்கப்படும். அத்திருவாய்மொழி 11-ம் பாட்டும் மூர்த்தியாகும் வரையில் அர்ச்சகர் ஆழ்வார் திருமுடியில் திருத்துழாய் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருப்பார். பாசுரங்களை வேவித்து முடிந்ததும், பெருமாள் தம்முடைய திருமண்டலத்திலுள்ள கல்தூரி திருமண்காப்பை எடுத்து ஆழ்வாருடைய திருமுக மண்டலத்திலிட்டு தம்முடைய ராஜையையும் ஆழ்வாருக்கு ஸாதித்ததும், ஆழ்வார் முன்போலவே அர்ச்சகர்களுடைய திருக்கைத்தலத்தில் புறப்பட்டுடெழுந்தருங்கவார். இப்பொழுதும் அரையர் ‘கண்ணிதன் சிறுத்தாம்பு’ 10 பாசுரங்களையும் வேவித்துக்கொண்டு வருவார்கள்.

உடனே கோஷ்டிக்கு திருத்துழாய் விநியோகம். பிறகு கீர்த்தம் சட்கோப விநியோகம்.

பெருமாள் புறப்படும்போது, ஆழ்வாராசாரியாள் யாவரும் புறப்பட்டு கொட்டகையில் தினக்தோறும் எழுந்தருளியிருக்கிறபடியே யிருக்க, பெருமாள் புறப்பட்டு சொட்டகை நாலுகால் மண்டபம் எழுந்தருளியதும் திருத்தாழ்வரை தாஸர் படிப்பு. ‘அருளிப்பாடு திருத்தாழ்வரை தாஸர்’ என்று அருளிப்பாடானதும் ஜோஸியர், ஆயனுரை இவ்விருவில் மூறைக்காரராயுள்ள யாரேனும் வந்து தீர்த்தம், சந்தனம், தொங்கு பரிவட்டம், மாலை முதலிய ப்ரஸாதங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு பத்தடி தூரத்திலிருந்து வாழி பாடுவார். அதாவது, மனவாளமாழுனிகள் பர்யங்கதமுள்ள சில ஆசாரியர்களுக்கும் கோயில் சில ஸ்தலத்தார்களுக்கும் தனித்தனியாய் வாழ்த்துக்கலி பாடி, விஜயங்க சொக்க நாயகருக்கும் வாழி பாடி, அவர் பெருமாளுக்குச் செய்துவைத்த கைங்கரியங்களை யெல்லாம் சொல்லி, பெருமாள் ஷத்திய லோகத்திலிருந்து இங்கு வந்து இன்றைக்கும் நித்தியோத்தை வாடிகளை அனுபவிப்பதும் விவரிக்கப்படும்.

விறகு, கோஷ்டிக்கு தீர்த்த விநியோகமானதும், பெருமாள் ஆழ்வார்களுக்கு திருப்பரிவட்டம் முதலிய ப்ரஸாதங்கள் ஸாதிப்பார். மோஹநாவதாரத்தன்று நடந்ததுபோலவே இது நடைபெறும். ஆழ்வார்கள் புறப்பட்டு விடுவார்கள். அரையரை பட்டர்போல ப்ரம்மதத்துக்குரிய உடைகளோடு திருமாளிகையிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ணி வந்ததும் “கோயிலுடைய பெருமாளரையர்” வரந்தமும் பெருமாளரையர் என்று சொல்லி அரையருக்குக் கையில் துப்பட்டாபடி கொடுத்து வேவை மரியாதை செய்துவைக்கப்படும். உடனே ஸ்தாநீகர் மணியக்காரரைப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, பெருமாளிடம்குனிக்கு அதி விழயமாய் ‘நாயிக்தே ரகுஞாதா’ என்று கேட்க,— பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந

“கோவணவா! கோவணவா!

வேவா பலம் தந்தோம்;

தீர்த்த பலம் தந்தோம்;

மேலே ‘திருக்கலியானேத்வத்தை கன்றும் நடத்தி வை.’ என்று கோவணவாரான மணியக்காரருக்கு நியமித்ததும் ஸ்தாநீகர் மங்களவாத்தியமென்று சொல்லுவார். எதிரில் நட்டுமுட்டு வாத்தியம் முழங்கும். பெருமாள் மேற்கு முகமாய்த் திரும்பி நாலடி தூரம் சென்றதும் அரையர்கூட வருவது கண்டு “ம்பாடுவாணை வீட்டில் விட்டு வா” என்று

ஸ்தாநிகமுகோ நியமித்து எழுந்தருளுவார். பெருமாளோடு அரையரும் உள்ளே எழுந்தருளி, அங்கு சாற்றுமுறை ப்ரஸாதமாக எல்லோருக்கும் தீர்த்தம் ஸ்ரீ சடகோபம் ஆனவிற்கு பெருமாளுடைய மாலைக் களைத்து அரையருக்கு சாற்றப்படும். ஸ்ரீ சடகோபத்தைத் தோனுக்கினியானிவிருந்து உள்ளே ஸிம்மானந்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி மணியக்காரருக்கும் அரையருக்கும் கைவிளக்கெடுத்து பெரிய பெருமான் வேலை மரியாதை முதலியவை ஆனதும், அரையர் பெரிய பெருமாளிடம் திருவாம்மொழியை சாற்றுமுறை செய்து, வாழித் திருஙாமம் சொல்லி தாளமில்லாமல் கைத்தாளம் போட்டுக் கொண்டே மங்கலம் பாடுவார். உடனே, திருக்காப்பு கீக்கியதும் அரையர் மணியக்காரரோடு வெளியே வந்து, காப்பந்தம் பட்டையடித்து வழி விலக்குவது முதலிய உபசாரங்களோடு அரையர் நம்மாழ்வார் ஸங்கிளிக்கெழுந்தருளி அங்கு மரியாதை ப்ரஸாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு திருவாம்மொழியை ஆழ்வாரிடம் சாற்றுமுறை செய்து கேடையத்திலேறி ப்ரம்மரதவைபவமாய்த் தம் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவார்.

7. இயல்பா : சாற்றுமுறை.

நேற்று மத்தியானம் புறப்பட்ட பெருமாள் இன்று உள்ளே எழுந்தருளும் போது அடேகமாம் ஸாயங்காலமாய்விடும், உடனே நேற்று ராத்திரி அமுது செய்யபவேண்டிய அரவணைபால் வகையருவை அமுது செய்தும் இன்று காலை திருப்பள்ளி யெழுச்சி கைத்தன்தில் சாற்றுமுறையாயிருந்தால் பொங்கல் முதல் கீர்தான்னம் முடிய உள்ள எல்லா ஆராதனங்களும் நிவேதனங்களும் விரைவில் செய்து முடிக்கப்படும்.

திருவரங்கத்தமுதனை எழுந்தருளப்பண்ணி வருவதற்காக ஸங்கிளி வாசல் கைங்கரியர்களும் கோயில் மஹா ஜனம் கைங்கரியர்களும் போவார்கள். அமுதனார்கள் நால்வர் குல்லாய் தரித்து, இயல்பா ஸ்ரீ கோசங்களோடு புறப்பட்டு ஸங்கிளிக்கு எழுந்தருளுவார்கள். நம்மாழ்வார், திருமங்கை மன்னன், பெரியாழ்வார், முதலாழ்வார்கள் மூவர், திருமழிசையாழ்வார், உடையவர், கூத்தாழ்வான்—ஆக ஒன்பது திருங்காமங்களும் சந்தன மன்டபத்தின் தென்புறத்தில்

வரிசையாய் எழுந்தருளியிருக்க, அமுதனார்கள் எழுந்தருளியவடன் ஆழ்வாராசாரிபாளுக்கு அருளிப்பாடு இல்லாமல் பரிவட்டம் மாலை, சந்தனம், ஸ்ரீசட்கோபம் முதலிய ப்ரஸாதம் ஸாதிக்கப்படும். அமுதனார் மிகுங்க வைபவத்தோடு எழுந்தருளியதும் மணியக்காரரின் நியமனத்தின்பேரில் பெருமாளுக்கு மாலை சாற்றி தேங்காய்த் துறுவல் அமுத செய்விக்கப்படும். அமுதனார்களை மணியக்காரர் உள்ளே எழுந்தருளப் பண்ணிய பிறகு அவர்களுக்கு உள்ளே நடக்கும் மரியாதை முதலிய காரியங்கள் திருநெடுஞ்சாண்டகத்தன்று அரையர்களுக்கு நடந்ததுபோலவே.

இயல்பா ஸ்ரீகோசத்தை வாங்கி ஸ்தாநீகர் அமுதனார்களிடம் திருப்பிக்கொடுப்பர். அமுதனார்கள் நால்வருமாய்ச் சேர்ந்து, “ஸ்ரீ சைலேசத்யா பாத்ரம்” என்றது முதல் “பூதம் ஸரஸ்ய” என்றது வரைக்கு மூன்று ஐங்கு தனியன்களையும் தொடங்கி “ கைதை சேர்—” என்ற முதல் திருவந்தாதி தனியனையும் வேவித்து “வையங் தகழுயா” முதல் “மண்ணும் மலையும்” முடிய முதல் திருவந்தாதி 10 பாட்டுக்களையும் வேவிப்பார்கள். பிறகு கோஷ்டிக்கு அமுதனார்கள் வையே தேங்காய்த் துறுவல் வினியோகம் செய்யப்படும். அமுதனார்கள் சந்தன மண்டபத்தில் ஆழ்வாராசாரியாளுக்கருகே கிழக்கு முகமாய் நின்றுகொண்டு திருமடல் முடிய உள்ள எல்லா இயல்பாக்களையும் தனியன்களோடு ஸ்ரீ கோசத்தைப் பார்த்தே வேவிப்பார்கள்.

உடனே பெருமாள் அலங்காரம் அமுத செய்து, கோஷ்டி வினியோகமாகி தனிகை வந்து திருவாராதனம் ஆரம்பிக்கப்படும். எப்பொழுதும் திருவாராதனத்தில் அரையர் வேவிக்கும் திருப்பாவைக்கு பதிலாக, இன்று ராமாதாச நாற்றந்தாதி “ இருப்பிடம் வைகுக்தம் ” என்ற 104-ம் பாட்டு முடிய அமுதனார் வேவிப்பது வழக்கம். பிறகு வேத வின்ணப்பம் தட்டி முதலிய யாவும் நடந்து பெருமாள் தனிகை அமுத செய்து கிரை வாங்கியதும், மணியக்காரர் அமுதனார்களை உள்ளே எழுந்தருளப் பண்ணுவார். உள்ளே சாற்றமுறை நடக்கும்.

சாற்றமுறை க்ரமமாவது ,

“ இருப்பிடம் வைகுக்தம்—”

“ இன்புற்ற சிலத்து—”

“ அங்கயல்பாப்—”

என்ற ராமாதாச நாற்றந்தாதி கடைசியிலுள்ள சாற்றக்களை வேவித்து

“பல்லாண்டு பல்லாண்டு—”

“அடியோமோடும்—” என்றது முதல் மணவாளமாமுனிபே இன்னென்றாற்றுண்டிரும்” என்ற சாற்றுமுறைபை வேவிப்பது. ஆனால் “அடியோ மோடும்—” என்றதன் பிறகுள்ள ஸ்ரவதேச தசாகாலே” என்பதை ஆரம்பியாமல், மணவாளமாமுனிகள் நிகழித்தருளின “இபல்சாற்று” இடையில் வேவிக்கப்படும்.

“உன்றும் திருவடையோம்—” என்றது முதல்

ஊழிதோறு மூழிதோறும்—” என்றது முடிவாகவள்ள இபல் சாற்று 8-ம் பாட்டுக்களையும் வேவித்து,

“ஸ்ரவ தேச தசா காலே—” என்று தொடங்கி க்ரமமாய்

அடியார்கள் வாழு அரங்கங்கர் வாழு—” என்றது முடியவள்ள சாற்றுமுறை வேவிக்கப்படும். இப்படி பெருமானுடைய திருமுடிப் பூர்த்தில் வந்து இயல்பா வேவிக்கும்படியான பாக்கியத்தை அமுத ஞாருக்குக் கொடுத்தவர்கள் உடையவரும் கூரத்தாழ்வா னுமாகையால், மணவாளமாமுனிகளின் ஆர்த்தி ப்ரபந்தத்திலுள்ள

“சீராரும் எதிராசர்—” என்ற உடையவர் வாழித் திருநாமத்தையும்;

“சீராரும் திருப்பதிகள்—” என்ற ஆழ்வான் வாழித் திருநாமத்தையும்;

“எந்தாதை கூரேசன்—” என்ற ஆதி திருவரங்கத்தமுதனர் வாழித் திருநாமத்தையும் சொல்லி சாற்றுமுறை பூர்த்தியாகும். இத்தனையும் பூர்த்தியாகும் வரையில் அர்ச்சகர் பெருமாள் திருவடியில் திருத்துமாய் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டே பிருப்பார். அமுதனார்கள் ஸங்கிதி வாசலில் எழுங்கருளி ஆழ்வார்களிடம் சாற்றுமுறை செய்யும் தாத்பரியமாக மேலே சொன்ன க்ரமத்தில் “இருப்பிடம் வைகுந்தம்” என்றிலிருந்து “எந்தாதை கூரேசன்—” என்றது வரைக்குழாள் பாட்டுக்களை வேவிப்பார்கள். இப்பொழுதும் பெருமாள் திருவடியில் திருத்துமாய் ஸமர்ப்பிக்கப்படும்.

டடனே, கோஷ்டிக்கு திருத்துமாய், தீர்த்தம் ஸ்ரீ சடகோபம் முதலிபவை விநியோகம் செய்யப்படும். எப்பொழுதும் ‘திருவாய் முழக்கம்’ என்ற சொல்லி அரையருக்கு ஸாதிக்கப்படும் விநியோகமெல்லாம் ‘திருவரங்கத்தமுதனர்’ என்று சொல்லி அமுதனாருக்கு ஸாதிக்கப்படும்.

“திருவரங்கம் பெரிய கோயில்”

ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் நடக்கும் ப்ரதி மாஸ உத்ஸவங்களையும், வைதிக காரியங்களையும், நிர்வாஹ ஊழல்களையும் வெளிப்படுத்துவதோரு அபூர்வமாயுள்ள வைதிக விஷயங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வைதிக பத்திரிகை.

282, வடக்கு சித்திரை வீதி, } வருஷச் சந்தா
ஸ்ரீரங்கம். } ரு. 1—8—0.
